TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Sessió núm. 56.1 / PLE / 4.11.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\PLE\056_1PLE\

Fitxer 056_1PLE22

La sessió es reprèn a . Presideix el president del Parlament, acompanyat

de la vicepresidenta primera, el vicepresident segon, la secretària primera, el secretari segon, la secretària tercera i la secretària quarta. Assisteixen la Mesa la secretària general, la lletrada major i [lletrats].

de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general, la lletrada major i [lletrats].

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern/

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller de la Presidència, la consellera d'Economia i Finances, la consellera d'Interior i Seguretat Pública, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera de Salut, la consellera d'Educació i Formació Professional, el conseller de Drets Socials i Inclusió, el conseller d'Empresa i Treball, la consellera d'Igualtat i Feminisme, el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior, la consellera de Recerca i Universitats, el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, el conseller d'Esports, la consellera de Cultura i el conseller de Política Lingüística.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

El president

Bona tarda, senyores i senyors diputats, es reprèn la sessió.

Interpel·lació al Govern sobre el Pla de salut de Catalunya. Horitzó 2035

300-00365/15

El novè punt de l'ordre del dia és la interpel·lació al Govern sobre el Pla de salut de Catalunya, Horitzó 2035. És presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i, per fer-ne l'exposició, té la paraula la diputada senyora Sara Jaurrieta Guarner.

Sara Jaurrieta Guarner

Gràcies, president. Molt bona tarda a tothom. Bona tarda, consellera, diputades, diputats. Avui, consellera, la volem interpel·lar sobre una qüestió que ha passat de forma sigil·losa. El passat mes d'octubre el Govern presentava, de la mà del molt honorable president Salvador Illa i de vostè mateixa, el Pla de salut amb l'horitzó posat a l'any 2035.

El Pla de salut és l'eina més rellevant que marca l'itinerari de la política sanitària a Catalunya. I aquest pla aporta una anàlisi nou, que m'agradaria que ens pogués compartir en aquesta seu parlamentària. M'agradaria posar el focus en temes que penso molt rellevants sobre l'equitat en salut, els hàbits de vida, alimentació saludable, envellir en salut, autonomia, espais verds, accessibilitat en el sistema, resultats en salut, longitudinalitat, detecció precoç, atenció integrada.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I vull començar parlant del concepte equitat en salut que, tal com estableix l'Organització Mundial de la Salut, implica assegurar que cap persona vegi condicionades les seves oportunitats de gaudir d'una salut, de la millor salut possible per les circumstàncies socials, econòmiques o territorials en les que viu. Es tracta de garantir que tothom pugui desenvolupar la màxima salut en condicions de justícia i d'igualtat d'oportunitats.

Aquest és un repte immens que no..., i no és exclusiu dels catalans i les catalanes, ni només del sistema sanitari, però que de ben segur que l'estratègia pública sanitària vol abordar d'alguna forma. Cada persona ha de rebre l'atenció d'acord amb les seves necessitats de salut, i això implica incorporar de manera transversal la perspectiva d'equitat, identificar i reduir les desigualtats en l'accés a la igualtat, en la quantitat i qualitat de l'atenció i en els resultats en salut. També ens referim a l'equitat territorial, que implica garantir que totes les persones, visquin on visquin, tinguin l'accés a una atenció amb els mateixos estàndards de qualitat i de seguretat.

Això requereix combinar dues coses: proximitat i capacitat resolutiva amb l'accés a l'expertesa d'acord amb les necessitats i amb les complexitats de l'atenció.

En els darrers quaranta anys, la composició de la societat ha canviat molt i aquí n'hem parlat, sobretot la població més envellida, entre d'altres, però continua latent la necessitat de millorar l'equitat social per millorar la salut. Per altra banda, els factors de risc i les causes que arrosseguen malaltia han anat evolucionant i, en aquestes dècades, cap a un major pes dels factors metabòlics, especialment l'excés de pes, la hiperglucèmia, mentre que el tabaquisme es manté com a principal factor de risc. Els hàbits de vida, per tant, continuen tenint un paper determinant entre els riscos i dins dels riscos ambientals, augmenta la contribució de les temperatures, com deia vostè mateix aquest matí, les temperatures elevades i manté també rellevància la contaminació atmosfèrica.

La major part de les causes de la malaltia es troben fora del sistema sanitari, i això no ho podem perdre de vista. Per això, reduir les desigualtats en salut exigeix actuar sobre determinants socials, econòmics, ambientals, reforçar els entorns que generen salut i coordinar les polítiques públiques més enllà del sector sanitari. Ens atén a tothom.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Parlem també de l'alimentació saludable de la dieta mediterrània. La importància que té un patró d'alimentació saludable, s'associa a una reducció de risc de mortalitat per totes les causes. Parlem molt de la societat longeva i de la necessitat de la qualitat de vida en anys, però envellir amb salut i mantenir l'autonomia personal no és un fet que comenci la vellesa, sinó que és el resultat d'un procés que es desenvolupa al llarg de tota una vida. La salut física, la salut cognitiva, l'emocional, en les etapes avançades està estretament vinculada als hàbits adquirits, a les condicions de l'entorn i els determinants socials que influeixen en les persones des de la infància.

En som realment conscients d'això? Actuem en conseqüència com a individus? Podem fer alguna cosa des de la política? Sens dubte que sí. A Catalunya, estudis han demostrat que la proximitat als espais verds té un efecte protector sobre la salut cerebrovascular. Les persones que disposen de zones verdes a menys de tres-cents

metres del domicili presenten una reducció del setze per cent del risc de patir un ictus isquèmic, per exemple.

Una atenció accessible i oportuna afavoreix, per altra banda, la detecció precoç, la continuïtat assistencial i uns millors resultats en salut. I tot això contribueix també a reduir les desigualtats entre els diferents grups poblacionals. La longitudinalitat que hem parlat sovint en aquesta seu parlamentària i la continuïtat aporten beneficis molt rellevants. En l'atenció primària, una major continuïtat amb la persona professional de referència s'associa amb menor mortalitat, menys ingressos hospitalaris i menys visites als serveis d'urgències i en persones amb càncer, per exemple, una major continuïtat en l'atenció s'ha relacionat també amb una menor utilització hospitalària. Per tant, l'accés, l'acompanyament i el seguiment són extremadament beneficiosos.

Durant molts anys, el sistema sanitari s'ha organitzat principalment al voltant dels recursos assistencials, amb un model que el personal sanitari eren i són els experts i les persones tenien un paper més..., més receptor i poc a poc les persones han anat evolucionant i s'han anat considerant elements actius també del procés sanitari i reconeixent la seva autonomia, el valor del seu coneixement i el dret a participar en les decisions sobre la seva salut. Reconèixer, per tant, les persones com a protagonistes implica també donar-los veu, implica també que participin del disseny i també de l'avaluació de les polítiques i dels serveis. Els avenços científics i tecnològics han ampliat extraordinàriament les possibilitats de prevenir, de diagnosticar, de tractar les malalties i la despesa sanitària als països del nostre entorn continua augmentant any rere any. Deia l'informe que l'OCDE preveu que podria arribar el 2040 en quasi un dotze per cent de la despesa sanitària.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Però incrementar la despesa sanitària i els recursos destinats a salut no garanteix per si sol una millora dels resultats de salut. I, de fet, les estimacions apunten que només un seixanta per cent de l'atenció sanitària s'ajusta les recomanacions basades en l'evidència científica i la resta aportar o poc valor o, fins i tot, podria arribar a tenir efectes adversos.

Per tant, en aquest escenari ens obliga a anar més enllà de la qüestió de quant gastem i posar el focus de com gastem, quins resultats obtenim, quin valor aportem a la salut de les persones. El repte és avançar cap a un sistema que no només

disposi de més recursos, sinó que els utilitzi millor, eliminant totes aquelles pràctiques que no siguin necessàries i prioritzar aquelles intervencions que realment millorin la salut i la qualitat de vida de la població.

Exemples són la medicalització excessiva, el sobrediagnòstic, el sobretractament que poden exposar persones a intervencions innecessàries i a consumir recursos que es podrien destinar a altres actuacions. També sabem que una atenció integrada pot reduir la fragmentació i millora els resultats, especialment en persones amb necessitats complexes.

En definitiva, en base a tres fonts claus, l'evidència científica, el coneixement del conjunt dels professionals, que és el millor del sistema sanitari i la veu de la ciutadania, podem saber què cal i què podríem prioritzar. L'objectiu no és únicament millorar la salut de la població, que sí, sinó també reduir les diferències evitables que avui continuen condicionant les oportunitats de viure més i millor.

Consellera, ¿com han aconseguit focalitzar els reptes d'atendre abans per estar millor, amb més autonomia i preservar un sistema sanitari públic, de qualitat i universal amb l'horitzó 2035?

Moltes gràcies.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

El president

Per respondre, té la paraula l'honorable senyora Olga Pané i Mena, consellera de Salut.

La consellera de Salut (Olga Pané Mena)

Moltes gràcies, president. Gràcies, senyora diputada. Des del primer Pla de salut de Catalunya, fa trenta-sis anys, l'esperança de vida s'ha incrementat en gairebé vuit anys i se situa als 84,4 anys. Durant aquest període, l'esperança de vida de la primera economia del món, els Estats Units, s'ha incrementat en quatre anys, la meitat que nosaltres, i se situa en setanta anys i mig i, per tant, per sota de la catalana. La política importa.

El Pla de salut fixa l'horitzó 2035 per guanyar salut, guanyar autonomia i equitat, i ho fa amb estratègia de país que amplia les polítiques de salut més enllà de l'atenció sanitària, com vostè remarcava. Aquest guany d'esperança de vida és un assoliment

col·lectiu molt important, fruit de la millora de les condicions de vida, de les polítiques públiques i de la feina dels professionals del sistema sanitari. Però l'esperança de vida en bona salut, aquella en què no es pateixen limitacions funcionals greus ni discapacitats, se situa als seixanta-vuit anys i és un propòsit augmentar-la.

Això significa prevenir malalties, retardar la pèrdua d'autonomia i reduir les limitacions que afecten la vida quotidiana. Significa poder continuar fent les activitats que ens importen, mantenir els vincles i participar en la comunitat durant més temps. Avui hem celebrat... Hem aprovat un manifest al respecte de la soledat no volguda, la soledat no volguda a la mortalitat, el mateix que quinze cigarretes diàries. Per tant, hem d'anar per aquí. Aproximadament una de cada sis morts a Catalunya es va produir per causes potencialment evitables. Amb una prevenció efectiva i una atenció adequada i a temps. Parlem de prop d'onze mil defuncions.

La primera causa d'aquestes morts va ser el càncer de pulmó, seguit d'altres tumors, les malalties cardiovasculars i respiratòries i el suïcidi. La mortalitat evitable va ser gairebé el doble entre els homes que entre les dones. Aquestes dades ens indiquen on hem de concentrar els esforços. Tenim marge per generar més salut i per evitar patiments i hem de fer-ho reduint les desigualtats, perquè les possibilitats de viure en salut continuen condicionades per circumstàncies alienes al sistema sanitari, com l'educació o la renda. Ho vaig dir el dia de la presentació del Pla de salut: apujar el salari mínim és una de les millors mesures de salut pública que podem emprendre.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

L'anterior pla de salut corresponia al període 21-25 i calia actualitzar-lo amb aquests reptes que vostè ha detallat molt bé. Disposem de més coneixement, de noves possibilitats diagnòstiques, terapèutiques i tecnològiques, i hem d'incorporar-les amb criteri perquè aportin beneficis reals, com vostè també assenyalava molt bé. El pla tradueix aquesta ambició amb cinquanta objectius de salut i 135 intervencions. S'ha elaborat amb la participació de més de 4.300 persones, ciutadans i professionals i amb onze departaments del govern.

Aquesta manera de planificar també recull una trajectòria de país. Catalunya ha mantingut la planificació de salut durant dècades, més enllà dels canvis de govern. Ara ens correspon actualitzar aquest llegat i donar continuïtat a una política que s'ha demostrat molt efectiva. La salut es construeix abans d'entrar en una consulta: a

l'educació, a l'alimentació, a l'habitatge, a les condicions de treball, a l'aire que respirem o a les relacions socials. Tot això ben tractat

Fitxer 23

pot protegir la salut i exposar-nos a menys riscos, que s'acumulen al llarg de la vida. Quan recomanem una alimentació saludable, hem de tenir present, i té present el pla, les possibilitats econòmiques de les famílies i els aliments que tenen a l'abast; quan promovem l'activitat física, també hem de pensar en els carrers, els equipaments i les condicions que permeten incorporar exercici físic al dia a dia. Per això hem implicat altres departaments i el món local, perquè compartir objectius ens facilitarà millor coordinar les actuacions.

També hem de tenir present la perspectiva de gènere. Les dones viuen més anys, però també més anys en pitjors condicions. Reconèixer aquestes diferències ens ajuda a orientar millor la prevenció i l'atenció i evitar que les respostes siguin iguals davant de necessitats diferents. L'equitat ha de guiar, i guia, aquest pla de salut, com vostè coneix.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

L'enfocament del pla de salut s'estructura en sis eixos, que es complementen i es connecten entre ells. El primer és néixer, créixer i viure saludablement. La salut de l'edat adulta comença a construir-se des de la infància. Per això posem l'accent en un bon inici de vida: en l'alimentació saludable, l'activitat física i la prevenció dels consums que perjudiquen la salut. En alimentació, per exemple, impulsem actuacions de suport a la lactància materna i estenem el programa d'obesitat infantil de Catalunya promovent menjadors saludables i sostenibles. Un de cada tres infants de sis a dotze anys té excés de pes avui en dia. Són intervencions que ens cal connectar serveis assistencials, centres educatius, les famílies i, de vegades, també els centres socials.

El segon eix és generar salut des del territori –l'equitat que vostè ens parlava. Volem que els llocs on vivim, aprenem i treballem contribueixin al benestar. Sabem que el vuitanta per cent dels factors que determinen la nostra salut es troben fora del sistema sanitari; per tant, hem de reforçar aquest àmbit territorial i adaptar les respostes a les necessitats de cada territori.

El tercer eix és enfortir la salut mental. El pla la situa com una prioritat al llarg de tota la vida, amb una mirada que incorpora la promoció del benestar emocional, la prevenció i l'atenció de les persones. Una de cada quatre persones experimentarà algun problema de salut mental al llarg de la seva vida, i cal actuar sobre els factors que generen malestar, reforçar els entorns protectors i facilitar una resposta adequada quan apareixen les necessitats. La infància i l'adolescència, des d'aquesta perspectiva, són *claves*: la majoria d'aquests problemes comencen abans dels divuit anys.

El quart eix és envellir amb salut i autonomia. Viure més anys és una bona notícia, i hem de crear les condicions perquè aquest guany de vida vagi acompanyat de la màxima capacitat possible per decidir i desenvolupar la vida quotidiana. Actualment, el 12,7 per cent de les persones de seixanta-cinc anys o més presenten limitacions greus per a les activitats habituals, amb importants desigualtats segons el sexe. Detectarem precoçment la fragilitat i actuarem sobre factors que poden accelerar la pèrdua d'autonomia: exercici físic adaptat a l'edat, nutrició, revisió de la medicació, prevenció de caigudes i suport social. També detectar dèficits auditius o visuals, que poden dificultar la comunicació, la mobilitat i la participació, i anticipar els problemes cognitius.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

El cinquè eix és protegir el medi ambient i reduir els efectes del canvi climàtic. Les temperatures extremes, la contaminació i els canvis ambientals tenen conseqüències sobre la salut. Catalunya va registrar 1.952 defuncions atribuïbles a la calor entre el 15 de maig i el 30 de setembre d'aquest any. Protegir la salut implica anticipar aquests riscos, reforçar la vigilància i coordinar les accions en els àmbits que poden reduir l'exposició de la població.

Finalment, el sisè eix és garantir una atenció centrada en la persona. Volem una atenció que escolti, que tingui en compte les preferències, que ofereixi continuïtat, especialment quan una persona necessita diferents professionals o serveis. Orientar l'atenció a les persones significa prioritzar les mesures que aporten beneficis demostrats, perquè moltes mesures que avui apliquem no compten amb evidència que demostri que afegeixen valor.

Ara el repte és convertir aquesta planificació en acció. El pla preveu instruments per traduir les prioritats en acció. Avança en dues línies de transformació. La primera, la capacitat de Catalunya per generar i protegir la salut. No ho pot fer només el sistema sanitari; ho ha de fer tot el Govern i ho hem de fer amb els territoris. La segona és continuar transformant el sistema de salut. Fent el mateix de sempre obtindrem el mateix de sempre. Hem de seguir perseverant. Aquest consens i aquest esforç col·lectius es concreten en dos compromisos que, per primera vegada, els hi posem xifres per al 2035: reduir un quinze per cent la mortalitat evitable i situar l'esperança de vida amb bona salut en setanta anys. Trigarem un temps, però ens en sortirem. I si li donem continuïtat a aquest pla, inclús tindrem millors resultats. Confio en l'ajuda de tots vostès i en que donin continuïtat a aquestes mesures.

Moltes gràcies.

El president

El desè punt de l'ordre del dia és la interpel·lació al Govern sobre la situació dels professionals de la sanitat.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Interpel·lació al Govern sobre la situació dels professionals de la sanitat

300-00370/15

És presentada pel Grup Parlamentari de Junts i, per fer-ne l'exposició, té la paraula el diputat senyor Jordi Fàbrega i Sabaté.

Jordi Fàbrega i Sabaté

Gràcies, president. Honorable consellera, diputades, diputats... Bé, he estat seguint amb interès aquesta interpel·lació sobre el pla de salut Horitzó 2035. I és cert, eh, consellera?, que durant aquests gairebé quaranta anys, des de la transferència a la Generalitat de les competències en salut i amb el treball de molts professionals, s'han aconseguit bons resultats. Però també és cert que avui el sistema fa aigües. «El sistema de salut col·lapsarà com rodalies», ens advertien els metges no fa gaire, i és el que veuen els pacients cada dia, especialment per les eternes llistes d'espera per accedir-hi, a primària, a consultes d'especialistes hospitalaris, a proves

diagnòstiques, a cirurgies, a tot. I sap per què ens passa això? Doncs perquè la salut, l'excel·lència de qualsevol sistema sanitari, es basa en els professionals. Si cuidem els professionals, si estan motivats, si treballen a gust perquè tenen temps i eines per fer-ho bé, el sistema és excel·lent; si no, el sistema col·lapsa. És així.

Durant la seva interpel·lació d'abans, posant en valor el pla de salut, m'he anotat quantes vegades han dit la paraula «professionals». Vostè ha dit la paraula «professionals» tres cops; la diputada Jaurrieta, dos cops. Les paraules «metges» i «infermeres» no han sortit. Consellera, un pla de salut pot tenir molt bons objectius, indicadors i calendaris, però només es farà resultat si hi han professionals per fer-ho possible i poden treballar en bones condicions.

Metges de Catalunya –i aprofito per donar la benvinguda a la delegació que avui ens acompanya– ja va advertir que aquest pla de salut només seria viable si s'abordava el malestar dels professionals. Assenyalen jornades excessives, sobrecàrrega assistencial, dificultats per fer formació continuada i dèficit de facultatius, i aquestos problemes es tradueixen en dificultats d'accés a l'atenció. Per tant, consellera, on són, en les mesures concretes del pla, aquestes condicions per retenir i cuidar els professionals que l'han de desplegar? Perquè no podem parlar de prevenció, d'accessibilitat, d'atenció integrada com si es poguessin desplegar sols. Darrere de cada visita, de cada diagnòstic, de cada tractament, hi ha metgesses, hi ha metges, hi ha infermeres, hi ha TCAIs, hi ha tècnics sanitaris, hi ha administratius i hi ha molts altres professionals. Si el sistema depèn de la seva disponibilitat permanent, de fer hores extres, d'aguantar una sobrecàrrega estructural, això no és un pla de futur: això és ajornar el problema. I hi ha una frase de Metges de Catalunya que ho defineix clarament: «Els metges també necessitem els entorns saludables que el pla vol garantir a la ciutadania.»

Anem a pams, consellera. Vaga de metges. Dimecres passat, Metges de Catalunya va iniciar una vaga indefinida de metges. La vaga estatal es va ajornar per la dissolució del Congreso, que va fer decaure el projecte de reforma de l'estatut marc. Però Metges de Catalunya va mantenir la vaga, com es manté a diverses comunitats autònomes espanyoles. Perquè el conflicte català no és només contra l'estatut marc; reclama canvis que són competència de Catalunya. I aquesta vaga, a més, no neix

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

del no res; se suma a les dotze vagues puntuals que hem patit des de fa un any i a la campanya «Ni un minut més», que insta els metges a no fer hores extres. Per cert, ja s'hi han adherit 257 serveis de quaranta-quatre hospitals i 154 centres d'atenció primària. També ahir, justament, la plantilla d'urgències de l'Hospital del Mar, que vostè coneix bé, va fer vaga contra la saturació dels serveis. I en paraules, justament, seves, «contra una sobrecàrrega de treball sistemàtica que ha derivat en un estat de síndrome d'esgotament professional crònic i un estrès ambiental insostenible».

Vostè aquest matí s'ha mostrat cofoia d'un seguiment baix de la vaga, però un 4,6 per cent dels 25.000 metges que tenim a la pública són més de mil metges, i això són moltes consultes, moltes proves diagnòstiques, moltes cirurgies anul·lades i molts ciutadans als que ja se'ls hi allarga una espera que ja és inadmissible. Què demanen els facultatius? Reconeixement de la singularitat i responsabilitat del treball mèdic, avançar cap a les jornades de dotze hores, reformar guàrdies i descansos, reduir la jornada anual i acabar amb les guàrdies de vint-i-quatre hores, limitar agendes, estudiar càrregues de treball i dimensionar plantilles, temps per a formació, docència i recerca amb un finançament per fer-ho, un augment salarial, que l'hora de guàrdia es pagui el 175 per cent de l'ordinària i l'extraordinària voluntària al cent cinquanta i començar el procediment de la jubilació anticipada. Demandes que no totes són de Madrid, ni molt menys. És veritat que la jubilació anticipada depèn de l'Estat, però les autonomies poden instar el Gobierno perquè engegui el professional. Però, consellera, l'organització dels horaris dels centres catalans, les agendes, les càrregues de treball, les plantilles, els temps no assistencials, la negociació de les condicions de l'ICS i bona part dels complements retributius són competència de la Generalitat. Ara mateix estem negociant el quart conveni del Siscat, per tant, no podem dir que Catalunya no té competències.

El 17 de setembre vostè es va reunir amb Metges de Catalunya i totes dues parts van dir que era una reunió positiva. Van parlar de vies de solució, però van deixar clar que no era una negociació formal ni s'havia acordat un calendari. Però justament un mes més tard, el 13 d'octubre, a la mediació convocada per Treball abans de la vaga, Salut no s'hi va presentar, al·legant que les competències no eren de Catalunya. No és un fet puntual: tampoc ho van fer amb les dotze jornades de vaga prèvies. Consellera, la realitat és que la vaga indefinida ha començat i la ciutadania

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

n'està patint les conseqüències. Les pròpies xifres del CatSalut del setembre són clares: 482.858 persones esperen una primera consulta externa, amb cent dinou dies de demora mitjana; en traumatologia, gairebé 88.000 persones esperen una primera visita –una demora mitjana de 183 dies–, i la llista d'espera per a intervencions quirúrgiques *amb* termini de referència gairebé arriba a les 200.000 persones, un set per cent més que fa un any, amb 176 dies de demora mitjana. És una foto de com tenen el sistema sanitari, però, sobretot, són ciutadans que esperen per poder tenir un diagnòstic i per poder començar a tractar-se. Porten més de dos anys governant a Catalunya, vuit anys al Govern espanyol de la mà de Comuns, i aquesta situació és responsabilitat seva, igual que la vaga. I la ciutadania, que pateix les conseqüències, li demana obrir una negociació real amb Metges de Catalunya, amb calendari, amb interlocutors i amb temes delimitats, i comprometre's a portar aquestos acords als espais de negociació de l'ICS i del Siscat.

Miri, si hi ha demandes que depenen de l'Estat, cap problema: digui'ns quines són i què farà la Generalitat per defensar-les. Però no utilitzi competències de Madrid per deixar sense resposta allò que sí que es pot arreglar a Catalunya. I tampoc em digui, com alguna vegada s'ha sentit, que Metges de Catalunya no representa el sector, perquè, pel nombre d'afiliats, és el cinquè sindicat de Catalunya, el primer de professional. Tenen més de tretze mil afiliats, un vint-i-cinc per cent més que fa cinc anys, no? No és un sindicat marginal i no es pot ignorar el malestar que expressa. No facin el mateix que ja han fet amb educació.

Estatut Marc. Certament, el projecte ha decaigut en dissoldre's el Congreso per les eleccions, però no hi ha hagut ni una rectificació del Govern espanyol ni una esmena que elimini les invasions competencials a Catalunya. Junts per Catalunya estem plenament d'acord en que els professionals mereixen millores, però vostè sap tan bé com jo que el projecte convertia en regulació estatal allò que és competència de Catalunya, on tenim un sistema molt diferent. El projecte introduïa control del *ministerio* sobre categories professionals nostres; regulava amb molt detall jornades, guàrdies, descansos, mobilitat i retribucions, i imposava reestructuracions sense una memòria de finançament i podia estendre aquestes obligacions als centres del Siscat, limitant la seva capacitat d'adaptar-les al nostre model català. I, en drets lingüístics, no garantia la capacitat de Catalunya d'exigir els coneixements de català.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

El que no pot fer l'Estat espanyol amb l'excusa de fixar garanties comunes és substituir la negociació catalana, tutelar l'ICS i desconfigurar o desfigurar el Siscat sense finançar.

Consellera, quan es reprengui aquesta reforma, quines línies vermelles defensarà vostè? Perquè no n'hi ha prou amb dir que el projecte ha decaigut, eh?; cal evitar que tornin amb els mateixos termes, i Junts per Catalunya defensarem sempre les competències catalanes i treballarem per aconseguir-ne més. Ens agradaria que vostès també ho fessin.

Tercer, la resta de professionals. No volem reduir aquesta interpel·lació als metges. Les infermeres demanen reconeixement, desplegament efectiu de les especialitats, ràtios segures, millors condicions, més autonomia i participació. Les TCAIs reclamen el reconeixement professional que els correspon; els tècnics superiors sanitaris, també. Junts ha demanat impulsar el reconeixement de les infermeres al grup A1; les TCAIs, al C1, i els tècnics superiors, al B, actuant a Catalunya i exigint a l'Estat els canvis que són necessaris. És veritat que les classificacions depenen en part del marc estatal, però el Govern català no pot limitar-se a esperar. Per exemple, pensen aplicar els conceptes retributius del grup B a la negociació que està duent a terme el Siscat als tècnics superiors sanitaris? El Departament de Salut ha manifestat reiteradament el seu suport a la reclassificació professional; ara té una ocasió de fer-ho efectiu. O les especialitats d'infermeria, que sí que depenen exclusivament de Catalunya. Tot i tenir infermeres formades en

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Fitxer 24

infermeria familiar i comunitària, geriatria, pediatria, salut mental, del treball i cures medicoquirúrgiques no estan reconegudes ni professionalment ni retributivament. Les formem via EIR i després no els serveix per a res. Cal complir tots els acords de sortida de vaga amb tots aquestos col·lectius.

I acabo, consellera, amb una altra peça del mateix problema: qui pot estudiar medicina a Catalunya? L'any 2020 el vuitanta-nou per cent dels estudiants de

medicina a Catalunya eren d'aquí, el set per cent procedia de la resta de l'Estat i el 3,7 de l'estranger. Actualment, el cinquanta-vuit per cent són catalans, el quaranta per cent de la resta de l'Estat i el 2 per cent estrangers. En pocs anys, els estudiants procedents de la resta de l'Estat han passat del set per cent al quaranta per cent, mentre que els catalans han passat del vuitanta-nou al cinquanta-vuit. No vull dir que tots els que son de fora marxin al graduar-se, però sí que sap perfectament que hi ha una majoria que ho fan. I sap també perfectament, i les xifres ho demostren, que el sistema d'accés actual perjudica els joves catalans, i de retruc, no tenim metges catalans per al nostre sistema sanitari.

Junts ha proposat eliminar districte universitari únic estatal. No és una mesura única que resolgui el dèficit de professionals, però sí que és una peça clau de política de relleu i arrelament. Consellera, sé perfectament que vostès no hi creuen i que no ho defensaran. Ho han dit i votat, per cert, amb PP i VOX, moltíssimes vegades. Però el pegat que com a mínim no deixi en desavantatge els estudiants catalans, aquest accés mitjançant percentils, tampoc sembla que avanci. Vostè ha reconegut que aquest camí sí que el poden recórrer. Per tant, consellera, com ho tenim? N'ha parlat amb l'Estat espanyol? És un pegat, cert, però pot ser una solució temporal mentre aconseguim el districte universitari català que ja teníem. No podem lamentar que falten professionals i alhora renunciar a actuar sobre com els formem, com els incorporem i com els retenim.

I acabo aquest primer torn. El pla de salut serà paper mullat sense professionals. La vaga mèdica indefinida marca un benestar que afecta a molts col·lectius. Per això, li demano tres compromisos: negociació efectiva amb els metges, defensa clara de les competències i del model sanitari català i un pla per cuidar, reconèixer i retenir tots els professionals sanitaris. Què farà consellera i en quin termini?

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula l'honorable senyora Olga Pané Mena, consellera de Salut.

La consellera de Salut (Olga Pané Mena)

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Moltes gràcies, president. Diputat Fàbrega, començaré per una visió una mica global, eh? No sé si tindré temps de contestar-ho tot, però bé...

El sistema sanitari públic de Catalunya compta amb una plantilla àmplia i diversa, efectivament. Al març del 2026, el Siscat disposava de 137.936 professionals equivalents a jornada completa, l'atenció hospitalària, 84.600 i l'atenció primària i comunitària, 30.514. Infermeria, treball social i altres perfils sumen 44.700 i medicina, psicologia i altres perfils, 28.500. Tots contribueixen al funcionament del sistema i a l'atenció a la ciutadania.

Catalunya compta amb 4,87 metges per mil habitants, per sobre dels 4,64 del conjunt d'Espanya i per sobre també d'altres països europeus com França o Països Baixos, que estan a 3,94. En infermeria, la ràtio és diferent, estem per sota, estem a 6,41 professionals per cada mil habitants. Entre març del 2024 i el 2026 la plantilla ha crescut en 4.687 professionals equivalents, un 3,52 per cent.

Efectivament, s'han de planificar les necessitats, que es veu que és quelcom que no va passar abans. Afortunadament, ara ja tenim funcionant un registre i podem treballar amb això –que tampoc funcionava abans.

Estem ampliant la capacitat formativa. Recordi que trigues deu anys a formar un metge. Estem contractant els que van entrar a la universitat el 2016 i no em digui que no en tenien ni idea dels que faltarien, perquè hi ha un informe de la Marina Geli del 2008 pronosticant-ho. Algú feia alguna altra cosa el 2016 que no era planificar professionals.

Des del 2022, hem ampliat 645 places de facultats i escoles d'infermeria i estem arribant a les sis-centes de medicina entre l'any passat i aquests propers quatre anys. No marxen els metges. Ho diu..., no ho dic jo; ho diu el col·legi de metges en el seu darrer informe. No marxen. Venen metges i no només venen metges de Llatinoamèrica; venen metges de la Unió Europea a instal·lar-se aquí. Miri l'Hospital del Mar, que vostè és tan aficionat a mirar-se'l, els metges que han arribat de la Unió Europea.

El col·legi de metges va fer un plantejament que eren els percentils. Els hem defensat, hem sigut els primers en defensar-los i ho hem manifestat a totes les plataformes que hem tingut. Des del gener del 2024, apliquem incentius econòmics

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

als equips d'atenció primària de difícil cobertura per afavorir-hi la incorporació i la permanència de professionals. Per als territoris amb més dificultats, plantegem també el treball en xarxa, les rotacions formatives i la mobilitat dels residents.

En aquests moments, efectivament, tenim una vaga convocada pel sindicat de Metges. Tinc la dada d'aquest matí del seguiment de l'u per cent. Els escoltem, els hem escoltat i els seguirem escoltant. Jo, entre d'altres. Mantenim un diàleg obert i permanent amb els seus representants i hi ha qüestions relacionades amb les condicions laborals i retributives, amb la conciliació, amb l'organització de la feina. I estem abordant i continuarem treballant àmbits d'aquestes característiques, cada u allà on toca.

Recordem que aquesta és una vaga de sindicats mèdics més que de metges, amb set comunitats autònomes com a mínim, i totes amb trets comuns. Es donen al mateix temps, són indefinides i tot i tenir una baixa participació, impacten en l'activitat. Efectivament. I només que impactés en una persona, aquesta consellera se sentiria concernida. Per això ens en preocupem.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

L'origen de la mobilització està a l'àmbit estatal, efectivament, com hem explicat aquest matí, i no em vull repetir. Cal distingir els diversos tipus de demanda, perquè el sindicat Metges formula propostes que no depenen d'una única institució. Algunes reivindicacions corresponen a competències de l'Estat. És el cas de les relacionades amb l'edat de jubilació o amb el nou estatut marc que permeti requalificar el grup professional. Aquestes reivindicacions han quedat aturades amb les eleccions.

Un segon grup de demandes fa referència als aspectes retributius i a les condicions laborals. Tenim espais de negociació tant a l'Institut Català de la Salut com al Siscat. És en aquests processos legalment establerts on s'han d'abordar i formalitzar les millores laborals i retributives. Cal recordar que el sindicat Metges de Catalunya ha signat el tercer acord de l'ICS, vigent fins a finals del 2027 i que actualment està negociant a la Taula del Siscat el conveni del Siscat. No és possible tractar aquests temes en altres àmbits, d'acord amb la sentència que vostè hauria de conèixer del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 10 de juliol del 2019. Jo la porto, li he portat, perquè com que l'altra vegada semblava que no sabia de què anava, l'hi he portat aquesta vegada.

Una de les reclamacions és un increment retributiu: una demanda retributiva no organitzativa i s'ha de canalitzar a través de la taula de negociació del conveni. Vostè ho sap bé, forma part d'un patronat d'una entitat concertada. Està informat de primera mà del conveni del Siscat.

Finalment, hi ha un tercer grup de qüestions de caràcter organitzatiu. Són aspectes relacionats amb la manera com s'organitza la feina i que requereixen un treball específic amb professionals i els seus representants. Aquest treball específic és especialment important en el cas del col·lectiu mèdic. Catalunya és l'única comunitat autònoma –l'única– que disposa de la Taula de Diàleg de Metges i Metgesses, un espai específic en què participa el sindicat Metges, el Consell de Col·legis de Metges de Catalunya i el Departament de Salut i el CatSalut. Aquesta taula permet abordar qüestions professionals i organitzatives, però no pot substituir els espais legalment establerts per negociar salaris i jornades.

Des de l'inici de 2025, hem mantingut més de vint-i-cinc reunions amb el col·lectiu mèdic; quinze corresponen al 2025, a tres de les quals hi vaig participar jo. La taula de metges, en concret, es va reunir en sis ocasions durant aquell any.

El 2026 s'han fet ja quatre reunions i tres sessions monogràfiques. I hi ha convocada una reunió més i dos sessions monogràfiques més. La interlocució, per tant, continua oberta.

Les reivindicacions plantejades tenen naturaleses diferents i cadascú necessita el seu instrument de resposta: qüestions que corresponen a l'Estat, qüestions laborals i retributives i qüestions organitzatives. Pel que fa a la reivindicació relativa a l'organització del treball, hi ha, per exemple, les guàrdies de vint-i-quatre hores. Escolti, jo vull acabar amb les guàrdies de vint-i-quatre hores. Ja és quasi un tema personal. Tots els altres col·lectius no tenen aquest problema, s'organitzen d'una altra manera. Doncs parlem de com ens podem organitzar perquè puguem donar continuïtat als malalts, a l'atenció als malalts en vint-i-quatre hores. Estem abordant aquests aspectes de manera periòdica des de l'inici de la legislatura i ens hem reunit amb el sindicat Metges, amb els representants dels col·legis i hem anat treballant aquest tema.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Ara mateix el tema de les guàrdies hem decidit que farem una taula específica i, a més, hem acordat un relator a proposta del propi col·legi de metges, una metgessa –que vostè coneix– molt reconeguda.

El Consell de Direcció del CatSalut va convocar el sindicat Metges de Catalunya a una taula de guàrdies que va sortir d'una moció que vostès van presentar aquí. Una moció que, se'n recorda?, va ser contestada per altres sindicats dient que no ens podíem reunir per negociar re fora de lo que eren les taules sindicals. Vam convocar a tots els sindicats, que tots hi van fer anar metges sindicats al seu sindicat, les pròpies patronals, que també hi van assistir metges, però, oh, sorpresa!, Metges de Catalunya no s'hi va presentar. I era un mandat que havien fet vostès amb una moció d'aquí del Parlament.

Sobre les guàrdies, el Departament de Salut no té cap interès que els professionals treballin més de dotze hores seguides i així ho hem manifestat. Hem de trobar la manera amb els sindicats d'acordar models organitzatius que es puguin anar implantant i que siguin flexibles, perquè no és lo mateix la Seu d'Urgell que el Raval a l'hora d'organitzar la feina. Els hospitals han de funcionar vint-i-quatre hores al dia, set dies a la setmana. Lo que no pot funcionar és que les coses siguin voluntàries, perquè els malalts no es posen voluntàriament malalts.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Per tant, necessitem models assistencials i organitzatius més flexibles que es puguin aplicar progressivament i que permetin conciliar millor la vida laboral i familiar. També cal tenir en compte la cobertura dels pacients.

A banda dels elements retributius, hi ha qüestions relacionades amb la manera de fer la feina i d'abordar la demanda assistencial. En aquest terreny, soc de l'opinió que el metge ha de tenir més capacitat organitzativa i més flexibilitat. Aquesta és la línia que mantenim oberta: nous models d'organització que promoguin i es comprometin amb el professionalisme, aplicació progressiva, millor conciliació i més capacitat dels professionals per organitzar la seva activitat.

I continuarem treballant a la taula de diàleg i negociació organitzativa.

Tinc altres coses que dir-li, però com que suposo que vostè em replicarà, doncs, ja l'hi explicaré després.

El president

Per fer la rèplica, té la paraula el diputat senyor Jordi Fàbrega i Sabaté.

Jordi Fàbrega i Sabaté

Gràcies, president. Òbviament que replicaré, consellera, és lo que tenen les interpel·lacions, que hi ha torn de rèplica.

Bé, només perquè ho sàpiga, el 2016 jo estava treballant de pediatre i dirigint un hospital i Junts estava organitzant un referèndum que vam guanyar i gràcies a aquell referèndum s'havia de buscar la solució a tot plegat, que és la independència. I per cert, gestionant el dia a dia en salut amb resultats molt millors –molt millors– dels que tenen ara mateix.

He escoltat molt atentament la seva resposta, però la pregunta continua sent concreta. Jo no he vist a la seva resposta si hi haurà una negociació formal amb Metges de Catalunya, amb un calendari i amb la voluntat d'arribar a acords que es traslladin a l'ICS i al Siscat, a les meses de negociació, que sabem on ha d'anar.

Miri, el conseller Balcells va tenir el dubtós honor de ser el responsable de la primera vaga indefinida d'infermeres i llevadores. Va durar quaranta-dos dies i va acabar amb acords, tot i que alguns encara s'han de complir, eh? Vostè, consellera Pané, és la responsable i té l'honor de ser la primera vaga indefinida de metges. Veurem quant dura i veurem com acaba. Però després d'un any de reivindicacions, de vagues parcials i de la campanya «Ni un minut més», creiem sincerament que per responsabilitat i si vostè se sent interpel·lada s'hauria d'haver aturat. Hi havia marge si realment volien negociar.

Perquè d'aquestos 4.700 professionals incorporats, que jo no menystinc, quants són metges? Perquè aquesta xifra no me l'ha donat. Aviam si me la pot donar. Reconec que hi ha hagut diàleg aquestes últimes setmanes a l'entorn d'aquesta mesa mèdica amb el CatSalut, el departament, el Consell de Col·legis de Metges, per intentar arribar a algun acord. I amb Metges de Catalunya. Però, en cap cas, aquestos documents que s'estan treballant resolen els problemes d'avui en dia. Estem parlant de temes futurs, de veure com podem endreçar el sistema entre tots, però els problemes del dia a dia són que s'estan anul·lant cirurgies, que s'estan anul·lant

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

proves i que s'estan anul·lant visites que repercuteixen directament els ciutadans. I això és el que no podem permetre.

Respecte a les guàrdies, encantat de que vostè s'ho hagi posat gairebé com un tema personal.

Fitxer 25

Perquè sap perfectament que les guàrdies del 2026 no són les guàrdies que hi havia fa vint o fa trenta anys, on els professionals estaven a disposició de si passava alguna cosa i podien descansar. Ara són torns continus. No s'ho mereix el professional i no s'ho mereix el pacient, que qui l'estigui tractant no pugui donar el cent per cent d'ell mateix.

Consellera, un altre col·lectiu que necessitem: els metges extracomunitaris. I ara li poso un exemple real, perquè vostè no em digui «això no és»; això és un exemple real. Metge pediatra extracomunitari amb formació al seu país de tres anys. Com que aquí són quatre anys, el ministeri no li reconeix el títol i no li dona ni tan sols l'opció per fer un any més. No obstant, porta cinc anys treballant a l'ICS, els darrers tres com a interí, amb els pacients contents i garantint el seguiment dels nens. La longitudinalitat ben garantida. Per cert, parlant, un català perfecte, tot i que no s'ha pogut apuntar a cap curs del departament perquè sempre que ho ha intentat no ha trobat lloc per fer-ho. A finals d'octubre li comuniquen des de recursos humans que finalitza la seva interinitat i que li fan una proposta de contracte de tres mesos i li prometen que després li'n faran una d'onze mesos. I després, Déu dirà. Vostè creu que aquesta és la manera de fidelitzar els professionals que necessitem? Perquè el més normal és que aquest professional o altres a qui s'ha fet exactament el mateix, acabin marxant. A mi, sincerament, no m'ho sembla.

I miri, consellera, acabaré amb una carta publicada aquest diumenge a *La Vanguardia*. No és un text meu, no és una valoració del Grup Parlamentari de Junts. És el testimoni publicat a *La Vanguardia* d'una metgessa que es diu Maria Pau Wenberg i que treballa a Esplugues de Llobregat. L'hi llegeixo textualment: «L'altre

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

dia, després de la jornada laboral, sis metgesses de família entre quaranta-vuit i seixanta-tres anys vam quedar per xerrar. A totes ens agrada la nostra feina. Ens agrada fer de metges de capçalera, però si demà ens diuen que no tornem més a la feina, totes marxaríem alleugerides.» Que trist. Com pot ser que persones dedicades a la professió, en la qual hem deixat molt, estiguem desitjant acabar ja de treballar a la sanitat pública? Algú s'ho està plantejant? Algú està disposat a fer alguna cosa per cuidar els professionals que treballem en l'atenció primària i incentivar els joves perquè no marxin a altres llocs o fora del país? La solució no és tan difícil. Falta que hi hagi algú amb ganes d'escoltar-los i de fer canvis.

Consellera, després de dos anys governant a Catalunya i a Madrid, així estem. Perquè és just això, eh? Ho fem això, ho fan això, consellera, o la Salut col·lapsarà com ha col·lapsat Rodalies, com ha col·lapsat la mobilitat, com a col·lapsat Educació, com a col·lapsat serveis socials, com a col·lapsat la seguretat, com està col·lapsant el país sencer. I no ens ho podem permetre

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera de Salut.

La consellera de Salut (Olga Pané Mena)

Bé, doctor Fàbrega, no voldrà que fem en dos anys el que no van fer vostès en catorze, eh?

(Aplaudiments.)

Per altra banda, jo sé que de vegades és difícil fer dues coses alhora, però no deu ser incompatible tramitar la independència amb crear places universitàries. De fet, jo treballava a l'Hospital del Mar i vam crear una facultat de Medicina a la UPF mentre vaig ser gerent i era el 2017. O sigui que deu ser possible poder fer aquestes dues coses alhora, d'acord? No, li ho dic una mica perquè sembla al final que, clar, és que a més a més ens dedicàvem a una cosa que, per cert, tampoc va sortir del tot bé, què vol que li digui.

Sobre els temes que vostès em deien dels professionals necessaris, ara mateix tenim un registre de professionals, finalment, que farem públic i accessible per a

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

tothom, perquè tothom pugui veure quants professionals realment tenim, a on treballen, en quina data es jubilen, etcètera. Això ens permetrà fer planificacions afinades. Ha costat molt, però finalment tenim un instrument bo per fer això que jo espero que aprofiti tothom.

Efectivament, hi ha la negociació del Siscat en marxa que vostè em preguntava. Jo espero que la negociació del Siscat vagi bé. I segons m'han explicat els negociadors que hi ha, ells estan disposats a fer una taula perquè es parli del tema dels metges específicament i, per tant, que puguin tenir un espai on després bolcar els acords. Però jo torno a repetir-l'hi, jo, el Departament de Salut no té metges a la plantilla. Vostè, que forma part del Patronat de la Seu, sí que els té. Vostè es pot despenjar del conveni del Siscat, acordar amb els sindicats un conveni a part amb els metges i materialitzar-ho. Ho poden fer!. Dic jo que no ho deuen fer per algun motiu. Però clar, vostè el va presidir, aquest patronat, i ara n'és membre. Per tant, que sàpiga que és una de les competències que té vostè.

(Aplaudiments.)

Efectivament, aquest motiu és el que va fer que a la mediació de Treball, com en altres ocasions, no hi anem, perquè no tenim metges a la plantilla. I, per tant, el conflicte que hi ha en el que nosaltres ens agrada ajudar a que s'arribi a acords, perquè a tot arreu que jo he estat hem arribat a acords i hem arribat a acords amb els metges, a tot arreu que he treballat, volem ajudar a arribar a acords, però no son acords que puguem signar directament nosaltres, a no ser que siguin temes organitzatius i recomanacions per les entitats.

Em preguntava per l'*estatuto marco*. Home, ens hem passat bastants papers, precisament, vostè i jo, perquè coincidim els dos. Miri, sap quin és per mi el límit amb el tema del *estatuto marco*? La invasió de competències. No permetré que hi hagi invasió de competències. I aquest és el motiu pel qual nosaltres ens hem oposat a l'*estatuto marco* i em sembla que l'hi he explicat vàries vegades i li he donat tots els arguments, a vostè i a altres grups d'aquesta cambra perquè sàpiguen per què aquesta és la posició de salut.

Efectivament, l'*estatuto marco* té dues competències que no són nostres. D'acord. Molt bé. La classificació dels professionals, que nosaltres reiteradament hem dit que

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

estem d'acord que ho facin i que ho facin ràpid, això els toca a ells, i transposar les directives europees, que també creiem que l'*estatuto marco* és el vehicle adequat. També tenia una altra cosa bona el que havien fet, entre les poques, que ens separava de l'EBEP. I això també és bo perquè ajuda a poder tenir una mica més de flexibilitat en un sector com el nostre, que en necessitaríem molta més, de flexibilitat, precisament per resoldre aquests problemes dels professionals.

Veig que no s'ha assabentat del Pla estratègic de cures. Ho dic perquè precisament el departament ha presentat un pla dirigit al col·lectiu d'infermeria i a l'àmbit de les cures, a on posem en valor les especialitats d'infermera, les IPAs, etcètera. Però de totes maneres, no s'amoïni perquè jo li faré arribar. I finalment, una última cosa, perquè no em queda gaire temps: el CatSalut traurà en breu una resolució sobre el tema dels metges estrangers i sobre la capacitat de reconèixer la seva feina, la seva especialitat, en el marc de la competència que nosaltres tenim, que aquí també és molt petiteta. I també perquè aquells professionals que no tenen especialització no ocupin per sempre una plaça i barrin el pas als residents que vinguin. Perquè també aprofito per dir que en aquests dos anys hem incrementat en dues-centes places els residents, i no ens agradaria que quan acabin l'especialitat no tinguin un lloc a on contractar-se. Molt bé.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Gràcies.

El president

L'onzè punt de l'ordre del dia és la Interpel·lació al Govern sobre les prioritats polítiques del Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica al Camp de Tarragona.

Interpel·lació al Govern sobre les prioritats polítiques del Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica al Camp de Tarragona

300-00367/15

És presentada pel Grup Parlamentari Comuns, i per fer-ne l'exposició té la paraula el diputat senyor Andrés García Berrio.

Andrés García Berrio

Gràcies, president. Conselleres, diputats, diputades: avui fem una interpel·lació en la que posarem al centre la situació amb relació a l'habitatge i a la mobilitat al Camp de Tarragona.

I és que, consellera Paneque, el problema del seu Govern és que en moltes ocasions governa massa sovint en diferit. Hi ha problemes en el present i es fan anuncis de cara a l'any 2030. Entenem que la planificació estratègica és necessària, però crec que a vegades es passen. De la mateixa manera que a vegades se centren més en fer anuncis que no després en resoldre els problemes. El que la gent necessita és arribar puntual a la feina i el que vostès plantegen és... Parlen d'inversions ferroviàries dels pròxims deu anys enlloc de trobar solucions més en el curt termini.

I és que a vegades no es mouen fins que no els queda una altra, com va passar, per exemple, amb l'aprovació del Decret Mari Carmen, a l'Estat, amb continguts que portaven defensant des de fa molt de temps. I llavors es va necessitar tota una forta mobilització social perquè coses que vostès no veien abans, finalment es van poder aprovar. I miri, també ha passat amb les sancions en matèria d'habitatge. No va ser fins que havíem de tancar acords de pressupostos que es van interposar les primeres sancions per incomplir la Llei d'habitatge, i després només tenim dotze sancions. Ja sap que nosaltres som molt exigents i hi ha moltes coses en les que considerem que no s'ha treballat de manera adequada en aquestes matèries.

Hem hagut d'*apretar* per arribar a acords, en habitatge, també en rodalies, en el reforç d'autobusos, i hem signat acords però aquests acords s'han de complir. Llavors, avui volem parlar del Camp de Tarragona i de la seva gent, de famílies que no poden pagar un habitatge, persones que cada matí van a l'estació sense saber si el tren passarà o si arribarà puntual. Al Camp de Tarragona diuen que la distància entre Barcelona i Tarragona és més llarga que entre Tarragona i Barcelona. I segurament no hi ha cap departament que exemplifiqui millor que el seu, perquè no s'estan prioritzant de manera adequada moltes de les necessitats que hi tenen a dia d'avui.

Quan necessitem residències, quan necessitem habitatges, avui, ens parlen del 2030. Sabem també que s'estan fent avenços respecte a l'adquisició d'edificis que

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

estan en lluita, però mentrestant, per exemple, la residencial estratègica de Pou Boronat a Tarragona, on es podrien construir més de 1.800 habitatges, la meitat protegits, continua sense avançar.

Quan necessitem trens puntuals ens anuncien inversions per a la pròxima dècada i plataformes i plataformes com Dignitat a les vies reclamen que es dobli la capacitat en hores punta i encara esperen resposta. És una qüestió molt concreta. Necessitem, efectivament, una millora d'infraestructures per al futur, però també es podria doblar la capacitat per augmentar la capacitat en hores punta per a les línies que venen directament des de Tarragona i això no es fa. El futur no pot ser l'excusa per no resoldre el present.

Tarragona, Reus, Valls, Montblanc, Falset, Cambrils o Torredembarra tenen realitats diferents, però comparteixen un problema: cada vegada és més difícil adquirir un habitatge assequible. Joves que no es poden emancipar. Famílies que han de marxar. Treballadors que no poden viure allà on treballen. I llavors, en aquest sentit considerem que es fan anuncis de cara al dia de demà, però quants estan avui disponibles? En quants casos les obres s'han començat ja? Quants es lliuraran les claus? Perquè un solar identificat no és un habitatge. Una promoció anunciada, tampoc. Està clar que és necessari que hi hagi un temps, però considerem que mentrestant l'Agència Catalana de l'Habitatge no està donant les respostes necessàries i les meses d'emergència són una espera exasperant per als municipis i les famílies vulnerables.

Des de Comuns hem exigit més habitatge públic, més inspecció, regulació dels lloguers i protecció davant dels desnonaments. I en aquest sentit, considerem també que és important aconseguir i assolir resultats en rehabilitació. A Campclar, Mas Pellicer, Sant Josep Obrer o Centcelles. Hi ha habitatges i espais comunitaris que necessiten actuacions urgents. Quantes rehabilitacions compromeses estan acabades al Camp de Tarragona? Quin calendari tenen per a les pendents? I què passa amb aquells veïns que van comprar casa seva als anys vuitanta i han patit durant dècades la deixadesa de l'Administració i ara reben com a resposta que són propietaris i que ja s'espavilaran? És imprescindible posar la rehabilitació al centre. L'habitatge ha de ser una prioritat real, no només una prioritat als discursos.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Respecte a Rodalies, el que pateixen els usuaris del ferrocarril al Camp de Tarragona és completament inadmissible. L'R13, l'R14, l'R15, l'R16 i l'R17 acumulen retards, avaries, supressions i interrupcions. Al setembre, incidències entre Altafulla i Torredembarra. A l'octubre, noves interrupcions i serveis alternatius. I ahir, 3 de novembre, afectacions a l'R17 entre Tarragona i Salou, Port Aventura i als regionals entre Tarragona i Sant Vicenç de Calders. La normalitat és que hi hagi incidències, i l'excepció és que no n'hi hagin.

Fins quan la gent haurà de sortir de casa amb una hora de marge per veure per si el tren no funciona. Parlem de treballadors que arriben tard a estudiar, estudiants que perden classes i persones que no arriben a una visita mèdica. La ciutadania no vol saber cada matí perquè avui tampoc funciona el tren. Vol que el tren funcioni. Sabem que Adif i Renfe tenen responsabilitats importants i, de fet, se n'està parlant molt aquests dies, però també sabem que la Generalitat és titular del servei i ha d'exigir resultats, coordinar les actuacions i defensar els usuaris.

Primer,

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Fitxer 26

per fer funcionar els trens que tenim, després ampliar la xarxa, però no a l'inrevés. I això no significa renunciar a infraestructures estratègiques com la quadriplificació de vies entre Castelldefels i el Prat, necessària per separar Regionals i Rodalies i millorar les connexions del sud. Quin calendari està exigint la Generalitat a Adif per realitzar aquestes obres? Necessitem compromisos verificables de puntualitat, menys supressions, manteniment preventiu, dades públiques per línia i alternatives immediates quan falli el servei. Perquè l'èxit ferroviari no es mesura només en milions invertits, sinó en trens que circulen i arriben a l'hora.

I una pregunta més, consellera, com pot ser que sovint les plataformes d'usuaris disposin d'informació més ràpida i fiable que la mateixa administració a l'hora d'informar respecte als horaris dels trens?

El següent que volem tractar en aquesta interpel·lació té a veure amb els autobusos. Respecte als autobusos, els Comuns vam pactar 21 milions d'euros per reforçar els autobusos interurbans incloent-hi un increment del cinquanta per cent del servei de l'Express e4 entre Tarragona i Reus. Quins serveis s'hi han afegit? Què han notat els usuaris? Perquè entre Tarragona i Reus els autobusos van plens, no sempre puntuals i la flota està envellida; la ciutadania no ho està notant. Tenim connexions insuficients amb els polígons industrials, un model massa rígid i una autoritat territorial de la mobilitat que hauria d'exercir més lideratge. I miri, la Conca de Barberà. El juliol, el juliol, va anunciar un nou bus exprés Montblanc-Valls-Tarragona per l'A-27 amb nou amb nou expedicions per sentit. Ampliar també de sis a catorze les expedicions diàries Montblanc-Reus i reforçar el transport a demanda a Rojals i Vilanova de Prades. Quan es posaran en marxa aquests serveis, consellera? La mobilitat també és un dret dels municipis petits.

I quan falla Rodalies necessitem autobusos de reforç preparats, no alternatives improvisades quan ja hi ha centenars de persones esperant. Consellera, el Camp de Tarragona necessita un futur…, necessita un govern que resolgui els problemes d'avui mentre prepara el futur, però vostès semblen més còmodes anunciant el 2030 que explicant què faran la setmana vinent. El Camp de Tarragona ha de tenir una prioritat real, menys anuncis del que faran i més demostrar el que han fet, més concrecions, més solucions, més adquisició real d'habitatge públic i de protecció per poder avançar en l'agenda que vostès també tenen pendent i han pactat amb el nostre grup parlamentari.

I és per això que en aquesta interpel·lació li exigim tres compromisos. En primer lloc, accelerar l'habitatge públic, executar les rehabilitacions pendents i fer complir la regulació del lloguer al Camp de Tarragona. Continuem veient, consellera, anuncis a les plataformes en els quals no s'està complint l'índex de preus. Li pregunto, quants expedients sancionadors s'han incoat al Camp de Tarragona en els darrers mesos, en el darrer any? Quantes sancions s'han interposat i quantes actuacions s'estan duent a terme per garantir que efectivament es compleix la llei de l'habitatge? Segon, cal recuperar la fiabilitat ferroviària, reduir les incidències i complir els esforços dels autobusos pactats. Li hem fet unes preguntes concretes i considerem que és important que es puguin clarificar. I en tercer lloc, el que li demanem és establir

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

calendaris i resultats verificables per a les infraestructures i les actuacions ambientals del territori.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Per la resposta de la consellera, durant deu minuts té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, i portaveu del Govern, la senyora Sílvia Paneque Sureda.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Gràcies, president.

Diputat, ha fet algunes afirmacions com a mínim sorprenents sobre el Govern d'Espanya, semblaria que no estan vostès presents en el Govern, però en qualsevol cas, deixi'm que em centri en el Camp de Tarragona.

Doncs precisament, precisament per això ha menystingut també l'àmbit de la planificació. Ja m'agradaria a mi que alguns haguessin planificat fa anys el present que ara ens trobem, però en qualsevol cas, les dues coses s'han de fer, efectivament, actuar des del present i planificar el futur, però jo, en tot cas, no ho menystindria.

Fonamentalment m'ha plantejat tres qüestions en l'àmbit de l'habitatge, règim sancionador, que també li demanaria que actualitzi's les dades, perquè les vam donar a conèixer fa pocs dies i vostès les tenen, em parlava de dotze expedients sancionadors a tot Catalunya, són quaranta-cinc ja i sumen més d'un milió d'euros, val? No és el que el Govern voldria fer, és a dir, tant de bo no haguéssim d'aplicar sancions. El que volem és donar claus, però en qualsevol cas actualitzi's i sàpiga que són 45 i més d'un milió d'euros incoats per incompliments, i com hem dit sempre, si no es compleix la llei, efectivament s'ha d'actuar a través del règim sancionador i del cos d'inspectors.

Però deia, fonamentalment vostè em plantejava l'àmbit de l'habitatge, l'àmbit del ferrocarril o ferroviari i l'àmbit de busos. En l'àmbit ferroviari, vostè acusava aquest

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Govern de fer només anuncis. Jo, sincerament li dic, crec que no es correspon a la realitat i crec que hi ha concrecions al Camp de Tarragona que així ho acrediten.

Parlem del ferrocarril primer. És veritat que el Camp de Tarragona necessita una visió de conjunt, ho hem dit a vegades en aquesta cambra, i és així. El 7 de maig del 2026, per tant, fa alguns mesos el Departament, a través de la Direcció General d'Infraestructures de la Mobilitat, va licitar l'assistència tècnica per redactar precisament el Pla d'Infraestructures Ferroviàries del Camp de Tarragona. Vostè em dirà «un nou pla», però cal tenir aquesta visió de conjunt, s'ha licitat i l'adjudicació s'espera precisament aquest mes de novembre i, per tant, ja tindrem adjudicatari a través d'un contracte per tal de que es comenci a tenir aquesta mirada global, que no vol dir que no estiguem fent altres coses, però això calia i s'està fent.

Què definirà aquest pla? El model ferroviari específic pel territori, pel Camp de Tarragona, i ha de servir, efectivament, per la base del futur Pla d'Infraestructures de Transports de Catalunya. Què analitzarà? Les necessitats del present, per tant, sí que hi ha actuacions de present. De fet, en el pla de Rodalies, les inversions 26-27 que s'han escollit pel Camp de Tarragona van precisament en l'àmbit de la fiabilitat. Algunes estan finalitzades ja, com les obres de Roda de Berà, per exemple, o els túnels del Garraf, que vostè em dirà «no estan en el Camp de Tarragona», però són molt necessàries tant pels regionals com el corredor del sud. Aquestes són obres ja finalitzades, finalitzades. Però en qualsevol cas, cal continuar desplegant el Pla de Rodalies i en aquest 26 i 27 hi ha infraestructures, obres en el corredor del sud per augmentar la fiabilitat i també tot l'àmbit del corredor del Mediterrani, i també poder segregar millor els trànsits de viatgers amb el trànsit de mercaderies. Per tant, obres aquest 26 i 27 que han de millorar la capacitat, la funcionalitat i la resiliència de la xarxa.

De fet, un dels àmbits de millora de capacitat és l'arribada dels nous trens, que, com vostè sap, justament és el corredor del sud el que es veurà més beneficiat de l'arribada d'aquests trens. Això sabem que ho tenim fixat en aquest primer trimestre, el 2027, i aquí, tant en capacitat com en fiabilitat, hi haurà una millora evident en el corredor del sud.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Estudis que lidera el Ministeri, l'estació intermodal del Camp de Tarragona a Vila-Seca, en aquests moments té l'aprovació provisional i la informació pública ja feta i finalitzada. Estan també en redacció el Salt del Moltor entre Tarragona i València, està també en redacció el nou ramal de Picamoixons, també l'estudi de viabilitat de la remodelació de la xarxa ferroviària de Tarragona i també l'augment de capacitat entre Saragossa, Lleida, Reus i Sant Vicenç de Calders. Són peces que són necessàries també, tant en la redacció com posterior execució, i són peces que ens han d'ajudar a encaixar aquesta millor mobilitat global que li deia al Camp de Tarragona.

Hi ha també tota l'actuació vinculada al tramvia, que vostè avui no n'ha parlat, però en termes de mobilitat, jo crec que això sí que ho compartim, la necessitat d'una xarxa de quaranta-sis quilòmetres que unirà Reus i Tarragona, i aquí no em podrà negar que ja hi ha obres en marxa en aquests moments i que va ser aquest Govern, precisament, que va desencallar l'inici de l'execució del primer tram o de la primera fase d'aquest total de quaranta-sis quilòmetres, com dic, Reus-Tarragona, els barris de ponent de Tarragona, La Canonja, Vila-Seca, quaranta-set estacions, deu de les quals seran intercanviadors modals amb altres modes de transport. En aquests moments, primera fase, com li deia, Cambrils, Salou i Vila-Seca, unes obres que es van iniciar al setembre del 25 i l'objectiu és que estiguin en servei durant l'any 2029. I la segona, com vostè també sap, connecta Vila-Seca amb Reus, Tarragona i l'aeroport. En aquests moments, aquesta segona fase està al final de redacció de l'estudi informatiu, per tant, aquí vostè ja hi veu fets, suposo, perquè aquesta…, veu màquines, vaja, si vostè hi va veurà màquines treballant-hi i veurà que hem desencallat aquesta infraestructura.

Les xifres. Jo crec que expliquen bé el sentit del projecte, i li deia, jo crec que en l'àmbit justament tramviari, crec que compartim plenament l'impuls. S'estima que hi haurà 9,5 milions de viatges que arribaran a 12,8 en els propers quinze anys amb el creixement que s'espera amb aquestes connexions de la segona fase. A Reus, la idea de la millora de la mobilitat es concreta amb la nova estació d'autobusos, setze andanes, onze places d'aparcament en un nivell inferior i en superfície tota una transformació urbanística que està impulsant l'Ajuntament de Reus, amb zona verda, jardins i amb accessos que milloraran també la vialitat o la mobilitat de l'entorn. Per

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

tant, una millora també ja concreta, el 28 d'abril ja vàrem aprovar l'acord que destina 21,5 milions d'euros precisament a la millora, no només de l'estació, sinó del transport interurbà per carretera, i que ho vàrem poder anunciar precisament amb l'alcaldessa de Reus i l'alcalde de Tarragona.

En l'àmbit de busos que vostè em traslladava també el seu interès. Dels 19 corredors del Camp de Tarragona, n'hi ha sis que en aquests moments ja tenen la millora implementada, per tant, vostè em deia «no tantes paraules, fets», són sis. L'import que hem destinat a aquest any 2026 és de 1,53 milions d'euros i aquests corredors, aquests sis són Calafell-Cunit-Barcelona, Vilanova-el Vendrell, Vilanova-Tarragona, Tarragona-Barcelona, Tortosa-Tarragona i Hospitalet de l'Infant-Tarragona. Els tretze restants, que tenen una inversió prevista de 2,41 milions d'euros, són els que anirem implementant a continuació, però en tot cas, que sàpiga que els que teníem compromesos d'aquests dinou, sis ja estan i els següents en 2,41 milions d'euros, s'aniran implementant les següents…, les setmanes, és en contínuu, entre els quals Reus-Tarragona, Montblanc-Valls-Tarragona, Reus-Montblanc, Reus-Salou, Vendrell-Barcelona i la Terra Alta amb el Camp de Tarragona.

Continuem millorant el transport a demanda, el Click.cat. El Consell Comarcal ha licitat la plataforma de gestió que el que permetrà és precisament demanar els busos des d'una aplicació, aquesta és una implementació tecnològica que altres consells comarcals ja han implementat. El termini d'ofertes d'aquest projecte, concretament, va acabar el 22 d'octubre, s'han presentat cinc empreses i, per tant, properament ja podrem adjudicar i tenir a punt abans de final d'any la millora d'aquest aplicatiu, que fonamentalment, perquè la gent ens entengui, el que permet és que a través del mòbil, no amb trucada d'un dia per l'altre, a través del mòbil, en menys d'una hora es pugui sol·licitar aquest transport a demanda amb el Click.cat. És un transport molt necessari i molt ben valorat per la ciutadania.

I l'àmbit viari, vostè no n'ha fet esment després és possible que en puguem parlar, que també en l'eix, per exemple, de la C-14 hi ha obres i partides pressupostàries concretes que crec que poden millorar també la mobilitat en l'àmbit viari. Però en aquest minut que em queda m'ajustaré a l'àmbit de l'habitatge, que també vostè me l'ha posat sobre la taula.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Miri, jo saben que sempre he agraït, perquè és així, el bon treball que crec que hem fet amb el seu grup parlamentari en l'àmbit d'habitatge. Però també li dic, crec que no trobarà, si vostè mira l'històric d'habitatges construïts o comprats per tanteig i retracte o actuacions que s'hagin fet en l'àmbit d'habitatge, que en dos anys hagi fet un avenç tan ràpid. I li repeteixo, és gràcies també al treball conjunt dels grups parlamentaris de progrés d'aquesta cambra. Per tant, dic les dues coses, però amb tanteig i retracte s'han adquirit 5.000 habitatges en dos anys, no trobarà cap altre Govern que hagi destinat més de 400 milions d'euros, pràcticament 500, a comprar fons que efectivament es desprenen dels seus actius i que amb aquest esforç entre tots, perquè finalment són impostos de tots i totes, s'han pogut adquirir. I amb el pla 50.000, he donat xifres ja en el passat, només en fons Next Generation són *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* pràcticament 4.000 habitatges finalitzats. I acabo només amb un exemple. Ahir mateix l'alcalde de Tarragona podia lliurar més de 100 habitatges precisament gràcies a aquest esforç. I em parlava de Campclar, d'uns pisos precisament situats molt propers al barri de Campclar. Tot això són fets i són realitats, no són paraules, diputat.

El vicepresident segon

Gràcies, consellera.

Per la rèplica durant cinc minuts té la paraula el diputat Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, vicepresident.

Consellera, agraeixo les seves respostes. Crec que ha concretat alguna de les actuacions

Fitxer 27

per les quals li hem preguntat. Volia fer una apreciació primera respecte a l'apel·lació que ens ha fet, que sembla que no formen part del mateix *Gobierno* de l'Estat, i jo li dic d'una manera molt clara. Nosaltres, quan vam plantejar la llei d'habitatge, era

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

una condició necessària, regular el lloguer d'habitacions i el lloguer de temporada, i no es va fer amb una majoria progressista al *Congreso* dels Diputats perquè el PSOE no va voler, i això ens va fer anar molt tard.

I, de fet, es va portar aquí al Parlament una proposta per regular el lloguer de temporada, que tampoc van donar suport ja fa dos anys. Llavors, finalment, i després d'estar condicionat pel nostre grup parlamentari, vostès, efectivament, han decidit girar i veure que, efectivament, les propostes que fan els Comuns en matèria d'habitatge són sòlides, com són sòlides les polítiques d'habitatge que vam fer quan estaven governant a l'Ajuntament de Barcelona, com les que hem fet quan governàvem al Prat, com les que hem fet quan hem governat a qualsevol territori.

Perquè el que es pot demostrar és que lo que hem garantit és que, efectivament, s'ha construït molt més habitatge de protecció i que, a més a més, s'ha treballat per evitar i fer reduir els desnonaments.

Llavors, jo crec que estem en una bona direcció en la que el seu Govern, lluny de *aquel gobierno y aquel* grup parlamentari que va obstaculitzar la regulació del lloguer de temporada, i, després, així hem estat, perquè és que hem aplicat la llei de l'habitatge a Catalunya, i el principal forat era el lloguer de temporada. I és que hem estat així molt de temps.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

També jo crec que està bé que facin autocrítica i es donin compte que potser van arribar massa tard a un consens. Però bé, està molt bé. Estem aquí. De la mateixa manera que moltes de les mesures del decret de Mari Carmen les vam plantejar fa molt més temps abans.

En tot cas, mirem cap al futur, i estic absolutament convençut que reeditarem un Govern de progrés, que, després de la vaga general, serà capaç de realment fer les polítiques d'habitatge que Catalunya necessita i que l'Estat necessita. Llavors, en aquest sentit, crec que estem en aquest camí.

Miri, consellera, hem escoltat també la seva resposta a les qüestions concretes que vostè ha plantejat. Hi ha una qüestió que volem deixar clara. No neguem les inversions que ha anunciat el Govern. De fet, moltes també han estat negociant i han estat condicions. No vull dir que totes, evidentment, però sí que crec que també, i amb el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, s'ha fet una agenda en la que,

efectivament, en aquesta legislatura, nosaltres ho vam dir, ha de ser la legislatura de l'habitatge. I, de fet, s'està destinant més pressupost que mai.

Si s'està destinant més pressupost que mai a l'habitatge, també és pels nostres acords. I això és el que està permetent també les adquisicions per tanteig i retracte. I, efectivament, tenim cinc mil adquisicions que nosaltres les valorem. També saben que el pla 50.000 estan en marxa quatre mil, però el que diem és que cal anar més ràpid i fer-ho amb tots els mitjans que es puguin tenir.

Miri, hi ha una qüestió al Camp de Tarragona que també preocupa molt, que jo li he preguntat, i tampoc m'he acabat de respondre, que és la situació que estan patint els ajuntaments amb la pressió que tenen davant les emergències residencials.

Acompanyen famílies que poden perdre casa seva i busquen alternatives, però després es troben amb mesos d'emergència i acumulen esperes, i una Agència de l'Habitatge que massa sovint no dona resposta.

Efectivament, tenim un problema amb les meses, amb les llistes d'espera a les meses d'habitatge. Llavors, jo crec que, en aquest sentit, concretament, li pregunto, de cara a la rèplica, quines mesures concretes s'estan prenent per poder garantir, especialment el 2027, que es pugui resoldre o millorar molt aquesta situació.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Llavors, en aquest sentit, també una cosa que sí que vull remarcar, i crec que és positiva, i també l'han pactat amb el nostre grup parlamentari, és en relació amb el pla de barris.

Saben que, recentment, es podrà dur a terme unes actuacions absolutament necessàries al barri del Port de Tarragona i a Reus Sud. Són actuacions necessàries, i, d'alguna manera, també volíem saber, diguem-ne, el plantejament que té el Govern en relació amb la següent convocatòria del pla de barris.

Llavors, volem plantejar que, efectivament, cal impulsar aquesta regeneració urbana. Ja sap vostè que en moltes coses ens hem posat d'acord, en altres, no. Sí que pensem que, a vegades, quan fem massa anuncis i després les solucions arriben tard, això genera dissonàncies i genera frustració a la població. Llavors, jo crec que hem d'entomar un camí en el que plantegem polítiques públiques valentes

i que també puguin resoldre els problemes de la ciutadania, i que, sobretot, els anuncis que fem és d'això, que les polítiques públiques han aconseguit.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Per fer la rèplica, és al torn, ara, de l'honorable consellera Sílvia Paneque i Sureda.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Em quedo amb la seva primera reflexió de que, efectivament, doncs, esperem, efectivament, que pugui continuar un Govern de progrés, perquè, m'ho han sentit dir moltes vegades, hi ha una agenda compartida en diferents qüestions, en infraestructures, en matèria d'habitatge. I, per tant, quedem-nos, efectivament, amb treballar tots perquè això sigui possible.

Bé, jo crec que no hi ha cap element nou respecte a la primera intervenció. En qualsevol cas, insistir en l'àmbit d'habitatge i donar-li resposta a aquesta segona convocatòria del pla de barris.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Efectivament, el pla de barris jo crec que no m'equivoco si dic que va ser una de les polítiques més exitoses dels governs de progrés de Pasqual Maragall i del president Montilla, de les millors valorades per part dels ajuntaments del nostre país.

La primera convocatòria ja va tenir, doncs, un èxit prou evident. En aquesta segona convocatòria s'han presentat més ajuntaments. Els projectes que ens han arribat, doncs, aquells que ja s'havien presentat a la primera convocatòria, es nota que s'han treballat i que tenen una major qualitat

Incorporem l'àmbit del canvi climàtic com un dels elements a valorar en aquest pla de barris. Saben que sempre és una actuació amb mirada social, comunitària, urbanística, de transformació de l'espai públic o de regeneració del parc d'habitatge. I, en aquestes edicions, estem incloent també les actuacions d'adaptació d'aquests entorns urbans o de barris i viles, el canvi climàtic.

Efectivament, la segona convocatòria ja està finalitzada, valorada, amb una resolució provisional que es podrà donar a conèixer els propers dies. I, per tant, fer una primera exposició pública, atenció d'esmenes i al·legacions, donar resposta. I, per tant, això, els propers dies, tots vostès podran conèixer quin és el resultat d'aquesta segona convocatòria.

I, efectivament, això ens permet, juntament amb altres programes de rehabilitació, d'actuació en el parc d'habitatge, actuar en la regeneració dels nostres barris i viles. En quant a xifres d'habitatge, segur, doncs, tots voldríem fer molt més, però he demanat en aquests minuts que em poguessin donar la xifra exacta d'habitatges al Camp de Tarragona, per poder-li traslladar, en aquests dos anys i amb dades provisionals del segon trimestre del 2026, el visor del pla 50.000, que aprofito, doncs, per traslladar-vos que tots aquells que ho vulguin consultar, està en obert, i, per tant poden veure tot el que s'està comprant i adquirint; tot el que s'està construint; els solars que ens han cedit els ajuntaments; el fons d'emancipació; totes les polítiques d'habitatge, vostès poden veure en un mapa de Catalunya on s'estan desenvolupant.

Doncs, al Camp de Tarragona són 2.805 habitatges en procés, cinc-cents ja adjudicats, acabats i donats a famílies, però 2.805 en les seves diferents fases de construcció.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

No és poca cosa, i més veient el ritme de construcció que hi havia els últims anys. Ara és evident que el dèficit, la manca d'oferta i l'augment demogràfic, doncs, fa que, efectivament, encara tinguem aquest problema d'habitatge.

Però el 2.805 al Camp de Tarragona no és una xifra menor, i li posava l'exemple d'ahir mateix, amb l'alcalde Viñuales, doncs, ja podem donar aquestes claus en habitatges en un barri, doncs, que realment es necessita, com és el barri de Campclar.

Dir-li només, per acabar, que, en aquests barris, perquè vostè posava dos exemples de Reus i de Tarragona, adjudicataris del pla de barris, hi ha alguns barris a Catalunya que requereixen d'una atenció més integral o transversal que el pla de barris, diguéssim, queda curt, no?, i on es requereixen per diferents circumstàncies de vulnerabilitat o, apart d'habitatge, doncs, actuacions més integrals.

Aquí sàpiguen que estem treballant amb alguns ajuntaments, doncs, que tenen aquestes casuístiques, una mena de pla de barris adaptat a aquestes diferents circumstàncies.

Això ho estem treballant amb els ajuntaments. El barri de Campclar, per exemple, seria un d'aquests barris. I jo crec que en les properes setmanes i mesos podrem anar traslladant la consecució o la concreció d'això que avui li dic. Crec que també, per la reflexió que feia, aquesta era una qüestió també, doncs, a poder traslladar.

Diria que li he donat resposta a les diferents qüestions que m'ha plantejat. No hem parlat de xarxa viària, però, en qualsevol cas, estic segura que en la moció potser hi haurà algun punt a reflexionar i a escoltar.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, consellera.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Interpel·lació al Govern sobre el desplegament de la Llei 8/2026, de 2 de juliol, de l'erradicació de l'amiant

300-00372/15

Tot seguit, és el dotzè punt de l'ordre del dia, que és la interpel·lació al Govern sobre el desplegament de la Llei 8/2026, de 2 de juliol, de l'erradicació de l'amiant, presentada per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. I, per exposar-la, té la paraula, per un temps de deu minuts, el diputat Juli Fernández Olivares.

Juli Fernàndez Olivares

Gràcies, presidenta. Bona tarda, consellera, diputats i diputades. Consellera, m'agradaria començar situant una mica el per què d'aquesta interpel·lació. La interpel·lació té per objectiu l'impuls i control de l'acció del Govern, evidentment, però el que pretén és en una qüestió que considerem cabdal per al país, cabdal per a la..., no només per la salut de la gent, sinó per al benestar de molta de la nostra ciutadania, doncs, poder compartir algunes reflexions de manera tranquil·la.

Segur que hi hauran parts propositives, segur que hi haurà algun retret, espero fer-lo bé, malgrat que estiguem en campanya o precampanya, intentaré que això no hi sigui, i segur que, doncs, hi compartiré algunes preocupacions, però també propostes. Espero que puguem anar bé per aquí.

Per tant, començaré per dues qüestions que jo crec que són bones o molt bones per al nostre país. Hem sigut capaços d'abordar una situació molt complexa, i després de cinc anys, des del 2021, amb èxit, que és el projecte de retirada més gran d'amiant a Europa, que està situat a Badia del Vallès, a la meva comarca, i que vam situar, doncs, l'any 2021, aportant el finançament per tal de poder-lo fer.

I jo crec que també d'aquesta experiència que ara tot just fa pocs dies, doncs, comença a retirar l'amiant, i que el mes de maig, si tot va bé, doncs, la primera fase estarà acabada, també hem tingut alguns aprenentatges, que és que no només va de diners.

Els diners són necessaris, perquè sense els diners, no ho podem fer, però també cal capacitat tècnica per poder-ho fer, també cal instruments legislatius per poder-ho tirar endavant. I aquí tenim pendent, en aquesta bona notícia o en aquesta història, que jo crec que ens pot fer estar satisfets a tots els que n'hem format part, tenim un repte, que és que la segona fase tingui recursos.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I a mi m'agradaria, doncs, que el Govern de la Generalitat i vostè, en aquest cas, com a responsable política, doncs, es comprometés a que aquesta segona fase tingui els recursos suficients per poder acabar amb la retirada de les cobertes de les comunitats, que és un procediment segurament més complex, potser una mica més costós, però que és totalment necessari. Estic convençut que compartim l'objectiu, per tant, aquesta serà fàcil.

La següent bona notícia és que hem sigut capaços de construir un instrument legislatiu entre tots, i jo crec que hi ha una part a posar en valor, que és una llei aprovada per unanimitat per aquest Parlament. No passa molt sovint. I, per tant, a més a més, és una llei que jo la definiria com a com a pionera, ambiciosa, que respon a moltes de les inquietuds que ens han anat plantejant des de la societat civil organitzada, no?, perquè aquí hi ha hagut, i jo crec que s'ha de reconèixer, un treball

constant i molt eficaç de les persones afectades, els extreballadors de Macosa, [#14:55 la Fab...] I que vam poder acabar de concloure en aquest Parlament

Fitxer 056_1PLE28

venint d'un avantprojecte de llei que havíem deixat el Govern republicà, que vostès van aprovar, van entrar al Parlament i que vam ser capaços d'enriquir, de millorar i de tenir-lo, i que al juliol el vam aprovar i ara el tenim en vigor des de començaments d'octubre. Això són dues bones notícies i si s'hi fixa, totes són resultat u, d'un lideratge polític, i aquí permeti'm que em posi la part que em pertoca com a organització política, però també del treball compartit i d'un objectiu global.

Permeti'm entrar en la part de les preocupacions. Començo per la llei. I aquí, un petit retret. Ens preocupa especialment no saber quina és la posició del Govern davant del qüestionament sobre la constitucionalitat d'aquesta llei. I aquí hi va el retret. Per nosaltres, des del nostre punt de vista, que els grups parlamentaris que han sigut activament protagonistes en l'elaboració d'aquesta llei no tinguem cap informació sobre aquesta qüestió considerem que rellevant i que la que tinguem sigui per la premsa crec que com a mínim és un error. Segur... Vaja, jo crec que vostè també ho compartirà, perquè vostè ha sigut diputada i en algun altre moment alguna qüestió d'aquesta mena, no en aquest camp, però ens la podríem haver trobat. Per tant, aquesta preocupació i aquest reconeixement d'un error. Però més enllà de la qüestió formal, nosaltres tenim tota la voluntat de treballar per defensar aquesta llei. I espero que el Govern de la Generalitat també. I ens agradaria que hi hagués un posicionament clar per part del Govern i no notícies que apareixen a la premsa, que suposo que algú ha tingut un interès en posar-les allà, però que jo no he vist cap posicionament públic del Govern. Perquè en aquesta qüestió de la constitucionalitat d'aquesta llei o no ja ens hi hem trobat abans amb lleis rellevants on el Partit dels Socialistes o el Partit Socialista Obrer Espanyol, el seu govern, les ha portat al Constitucional. Lleis rellevants com la llei de contenció de rendes aprovada per aquest Parlament, l'11/2020, i després, sis anys després, hem acabat allà. Per tant, la llei sobre... El decret llei sobre el límit del lloguer, 17/2019, al Constitucional. La

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

llei antidesnonaments, 1/2022, al Constitucional. Tot això ho va fer el Partit dels Socialistes, el govern del senyor Pedro Sánchez. Ho dic perquè clar, quan el Parlament de Catalunya utilitza la seva capacitat legislativa, lidera, intenta respondre a la situació dels seus ciutadans i ciutadanes i anem al Constitucional, cinc anys després ens trobem amb que els mateixos són els principals defensors i paladins de la contenció de renda, de la limitació dels lloguers i de que no hi hagin desnonaments. A mi m'agradaria que passés en el moment en què és necessari, i com que no vull que passi el mateix amb l'amiant, i potser em dirà «es posa la bena abans que la ferida», a mi m'agradaria sentir que el Govern de la Generalitat socialista posa per davant la salut dels ciutadans i ciutadanes que la unitat d'Espanya. Si vol, no ho digui amb aquestes paraules, ja sé que no serà així, però jo sí que les dic amb aquestes paraules. Perquè en altres casos no ens ha passat. I després acabem amb la rectificació i acabem trobant-nos amb que solucions que el Parlament de Catalunya ha posat sobre la taula amb retard ens les venen a col·locar. I no pressionaré més, però crec que no és exactament per on hauríem d'anar si el que ens preocupa és que els nostres ciutadans i ciutadanes tinguin els millors instruments. Jo, com a independentista, els vull, però segur que compartim amb altra gent que no té aquest horitzó que tinguin els millors instruments per a la seva vida i en aquest cas creiem que la llei de retirada de l'amiant és un instrument útil.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Altres preocupacions al respecte de la llei: en tinc algunes que me les guardo per a després, perquè no hi arribo. El desplegament reglamentari. Creiem que és necessari tenir clar quin és el full de ruta del Govern per tal de desplegar aquesta llei. I, a més a més, que aquestes negociacions sobre la constitucionalitat o no de la llei no afectin el desplegament de la llei. És a dir, que no ens trobem que d'aquí a sis mesos hem d'estar començant a fer tots els reglaments i decrets que necessita aquesta llei perquè sigui *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* un instrument útil.

Després continuo, perquè se m'ha acabat el temps, amb tres qüestions més com a reptes o punts de millora i una conclusió.

Moltes gràcies, consellera.

El president

Per respondre té la paraula l'honorable senyora Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Moltes gràcies, president.

Diputat, conseller.

Jo la veritat és que no tinc més que paraules de reconeixement i agraïment i em sumaria... O posaria en valor les paraules que el president Illa va dir precisament a Badia del Vallès en presència del president Aragonès, precisament. Un reconeixement, efectivament, al lideratge i la tasca que el Govern del qual vostè va formar part i amb el president Aragonès al capdavant va tenir en aquesta qüestió. Per tant, jo crec que això ho hem reconegut des del primer moment i, en qualsevol cas, aprofito aquesta interpel·lació per reiterar-ho. I, efectivament, va ser un acte jo crec que entranyable, el de Badia, posant en valor no només el lideratge d'aquell Govern que hem volgut continuar en l'àmbit de la llei de l'amiant, sinó també de reconeixement de tota la societat civil, plataformes que durant molts anys i amb situacions molt complexes i dramàtiques de salut d'alguns dels seus membres han impulsat fins que hem arribat, jo crec que d'això ens en podem sentir tots orgullosos, a la consecució d'aquesta llei. Per tant, paraules d'agraïment i de reconeixement. I li donaré resposta a algunes de les inquietuds que vostè també ens traslladava.

És veritat, no ho repassaré, però en qualsevol cas, sí que és veritat que durant el segle XX vostè coneix tan bé com jo que l'amiant va ser un recurs de confiança per a la construcció i la indústria, i això el resultat que ha tingut és que tenim un país tot ple de cobertes i elements fets d'amiant i de fibrociment. I tot i que la fabricació i la comercialització es va prohibir, això va passar en un moment que va evitar l'entrada de nou material, però que, efectivament, aquí a Catalunya ens trobàvem amb una quantitat important. Quina? Jo crec que va bé també que donem xifres. El primer cens fet pel Cartogràfic, per l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya, a l'abril del 24 va identificar 122.460 cobertes. Això, perquè la gent se'n faci una idea, en superfície són quaranta quilòmetres quadrats de fibrociment en aquest primer cens. Això en tones són 700.000 tones repartides en 945 municipis. Això també dona una

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

idea de l'abast geogràfic d'aquesta primera diagnosi. Per tant, resultat: cobertes a ciutats, pobles, polígons industrials, masies, granges a tot el territori. I aquestes són les cobertes diagnosticades o localitzades a través d'aquest primer cens, però amb estimacions que hem fet posteriorment, el càlcul per part de l'Agència de Residus de Catalunya és que podria haver-hi a l'entorn d'1 milió, no 700.000, sinó 1 milió de tones a retirar a Catalunya. I, a més a més, el pla nacional ens assenyala també que més del vuitanta-cinc per cent hauria superat la seva vida útil a partir del 2030. Per tant, això ens marca la dimensió, ens marca un calendari clar també i, com vostè deia, els recursos, que després també m'hi referiré, que hi hem d'abocar.

La llei actua amb cinc peces. La primera: el coneixement, la creació d'aquest cens català de materials amb amiant públic que per part de la Generalitat es manté a partir de la informació d'aquests... No només del mateix cens de l'Institut Cartogràfic, sinó dels censos municipals. Hem de saber on està aquest material amb tota exactitud, hem de saber quin és el seu estat, perquè si no, no podrem planificar la seva retirada. Per tant, aquest cens ha d'anar més enllà de les cobertes visibles que l'Institut Cartogràfic va diagnosticar l'abril del 2024.

La segona pota d'aquesta llei és la responsabilitat. Som les administracions que hem d'identificar, gestionar i retirar l'amiant del patrimoni públic, per descomptat, donant prioritat a les escoles, als centres sanitaris, als equipaments comunitaris i a les instal·lacions esportives. Això ens marca un calendari de tenir aquest amiant gestionat abans del 2028 i en aquests moments ja li puc dir que la inspecció de tots aquests immobles ja està activada en aquest moment.

La tercera: els instruments. La llei crea el Fons per a l'Erradicació de l'Amiant, un registre d'empreses de professionals habilitats per intervenir-hi i un règim també d'infraccions i sancions que poden arribar fins a cent mil euros en aquells casos més greus. Aquest règim sancionador s'activarà amb el desplegament reglamentari que vostè també en feia esment. En aquests moments, l'Agència de Residus ja està treballant no només en la comissió que s'ha de constituir, sinó també en el desplegament d'aquest reglament. De fet, moltes de les entitats i associacions que han impulsat aquesta llei en aquests moments estan treballant conjuntament amb

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

l'Agència de Residus per al desplegament i per a la constitució d'aquest grup de seguiment.

La quarta: les persones. La llei crea un registre de mesoteliomes, de malalties relacionades amb l'imant... Amb l'amiant, perdonin. I reforça també el suport a les víctimes. Durant tots aquests anys, aquesta qüestió s'ha afrontat des d'una mirada o perspectiva de prevenció de riscos laborals i la llei el que fa és afegir-hi veïns, escolars, usuaris d'equipaments que hagin pogut estar exposats a aquest tipus de material.

I la cinquena: la governança, aquesta comissió que li mencionava catalana d'erradicació de l'amiant, que regula l'acord de Govern del 2026, del 13 d'octubre del 2026, i que reuneix institucions i agents afectats. Cal aquesta coordinació perquè cal... Aquesta comissió perquè cal aquesta coordinació entre salut, treball, medi ambient, residus, habitatge, infraestructures i el món local. Com li dic, aquest és un acord de Govern del 13 d'octubre del 2026 i que en aquests moments s'està acabant de constituir per començar a treballar.

Sobre la constitucionalitat, té una consellera i un Govern que fa una defensa tancada de la constitucionalitat de la llei. N'estem totalment convençuts. En aquests moments estem tancant ja els informes jurídics per tal de poder anar a la comissió bilateral prèvia al recurs que hi pugui haver. Estem convençuts que això quedarà clarificat en aquesta comissió bilateral. De fet, aquests indicis d'inconstitucionalitat ens varen arribar, com és habitual també, a través del Ministeri de Polítiques Territorials i, per tant, són, com vostè sap, un mecanisme de reacció davant indicis que puguin trobar que ens han fet arribar. Estem absolutament convençuts i farem una defensa tancada d'aquesta llei i, a més, estem convençuts que amb els informes jurídics en aquesta comissió bilateral, aquestes qüestions i aquests articles quedaran perfectament aclarits i que, per tant, es podrà arribar a un acord perfectament. Però com li dic, té un Govern i una consellera amb una defensa tancada d'aquesta llei, no en tingui cap dubte. I sí que entomo la crítica que em feia. És així, probablement haguéssim hagut de reunir els grups parlamentaris i traslladar aquesta qüestió i explicar efectivament en quin punt es trobava i quina era la posició del Govern. En

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

qualsevol cas, serveixi aquesta interpel·lació per deixar aquesta posició perfectament tancada.

I sobre els recursos econòmics, la convocatòria aprovada per resolució del Departament de Territori el 2026, el passat 28 de maig, destina de manera inicial 20 milions d'euros a la retirada de residus d'amiant per a aquest 2026. La resolució provisional, que probablement podrem anar una miqueta més enllà d'aquests 20 milions d'euros, la donarem a conèixer en aquesta primera quinzena de novembre. Per tant, en els propers dies i setmanes els la farem arribar. És una resolució provisional. I amb aquests 20 milions d'euros volem cobrir retirada, transport i tractament de residus. I les actuacions, insisteixo, les han d'executar aquelles empreses que estan inscrites al registre oficial d’empreses amb risc

Fitxer 056_1PLE29

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

d’amiant. Això és complementari amb els ajuts que hem donat de resposta a emergències. Al gener d’aquest 2026, precisament, l’Agència de Residus va convocar 1 milió d’euros per retirar aquelles cobertes malmeses per fenòmens meteorològics extrems i que requereixen una actuació d’urgència. Per tant, tenim aquest milió d’euros per a actuacions d’urgència i tenim els 20 milions d’euros que dic que crec que podran ser una miqueta més amb aquesta resolució aquests primers quinze dies de novembre.

On hem actuat amb aquestes resolucions d’emergència? Doncs a les cobertes malmeses de juny i agost del 2025 al Ripollès, a la Garrotxa i a l’Alt Urgell. I ara estem tramitant una nova convocatòria també per a les cobertes malmeses en els fenòmens meteorològics de l’estiu del 2026. Perquè aquí sí que una coberta trencada i malmesa per un fenomen meteorològic és un risc immediat i evident en termes de salut, i la seva retirada ha de ser totalment immediata.

Per tant, crec que li he donat resposta d’allò que compartim i també d’allò que li genera neguit. I espero, doncs, ara aquests tres elements que m’ha dit que afegiria per poder-li donar resposta.

Moltíssimes gràcies.

El president

Per fer la rèplica té la paraula l'honorable senyor Juli Fernàndez Olivares.

Juli Fernàndez Olivares

Gràcies, president. Consellera, algunes altres qüestions que li deia que ens generen una certa inquietud.

Jo crec que tots i totes podíem preveure que la llei de l'amiant, un cop entrada al Parlament, s'aprovaria trimestre amunt trimestre avall i que la llei necessitaria que l'Agència de Residus estigués dimensionada per entomar les obligacions que li genera aquesta llei. Ens preocupa el ritme –ho faré bé, eh?–, el ritme de musculació d'aquesta agència per tal de poder entomar el desplegament de la llei. I estic sent generós amb «ens preocupa» i les paraules que estic fent servir. És a dir, crec que haurien d'impulsar una mica més aquest dimensionament, perquè sense un instrument sòlid tindrem la llei, però serà difícil poder-la executar.

L'altra qüestió rellevant. Començàvem per aquí quan hem començat amb la intervenció. El finançament d'aquesta llei és important i rellevant –el finançament per part del Govern de la Generalitat. Però aquesta llei incorpora una disposició addicional, que va ser proposta d'Esquerra Republicana de Catalunya, on planteja que el Govern de la Generalitat negociï amb l'Estat la creació d'un fons territorial. I a mi m'agradaria conèixer quines gestions i en quin moment està aquesta negociació. Vam aprovar-la al juliol. Ja entenc que el mes d'agost no hi ha hagut una negociació. Tant de bo sí, eh? Però deixi'm ser crec que realista. Però setembre i octubre suposo que han pogut fer algun contacte amb el ministeri al respecte i saber com evoluciona aquesta possibilitat de creació d'un fons territorial.

D'altra banda, vostè ara em parlava de les ajudes per retirada de l'amiant, i crec que amb l'aprovació de la llei hem aconseguit que la gent es sensibilitzi i que, a més a més, sigui conscient de que l'ha de retirar. I ens hem trobat, crec, amb que la capacitat d'absorbir la demanda per part de la gent que té la intenció de retirar l'amiant ha sigut limitada. Torno a ser optimista. Jo el que li plantejaria és: crec que seria interessant poder valorar la possibilitat de fer alguna convocatòria

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

extraordinària que ens permeti recollir aquesta sensibilització i aquesta voluntat per part de la ciutadania del nostre país, amb l'efecte que ha tingut l'aprovació de la llei i amb el context en el que estem. A final d'any a vegades queden parts econòmiques sense executar i es poden dotar espais extraordinaris. En tot cas, a la moció ja plantejarem propostes d'aquest tipus, però no volia deixar passar l'oportunitat per poder-li dir.

I, per acabar, jo li agraeixo que hagi entomat la qüestió de la constitucionalitat. Jo crec que..., espero equivocar-me, però jo crec que no és com en totes les vegades que ens trobem qüestions sobre la constitucionalitat de lleis; no és només una qüestió tècnica. Hi ha una qüestió, des del meu punt de vista, de zel polític. Jo li he posat alguns exemples que ens han portat a reconèixer temps després que aquells instruments eren necessaris.

Però jo li vull fer un oferiment. És a dir, això com que no s'acabarà aquí, perquè durarà un temps, aquesta negociació, jo ofereixo –si més no, el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, però crec que..., no vull parlar en nom de la resta de grups, però el nostre segur– poder treballar conjuntament per defensar la llei catalana de l'amiant i, si podem aportar en aquest procés de treball al davant de l'Estat arguments, compti amb el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya. Perquè nosaltres, com he dit en tota la intervenció, el que pretenem és que aquesta llei sigui una realitat, que ho sigui el més aviat possible, perquè creiem que és un instrument útil i, com li he dit, pioner creiem que en l'entorn europeu. I és fruit del treball compartit entre gent molt diversa que hem sigut capaços d'entendre-ho i posar-nos d'acord.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Li agraeixo, consellera, el to, i a la moció, doncs, posarem les propostes que crec que ja ha anat intuint perquè puguem compartir-les i espero que tinguem tant èxit com amb la llei i tingui un suport ben ampli.

Moltes gràcies, consellera.

El president

Per respondre té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí; gràcies, president. Doncs li dono resposta a alguna de les qüestions. Una primera. Vostè em plantejava que, efectivament, l'Agència de Residus de Catalunya... Aquesta era una qüestió que en l'anterior Govern penjava de Presidència. Per tant, hi havia algunes persones treballant en aquesta qüestió. Des del moment en què va semblar que era oportú que fos l'Agència de Residus qui continués no només amb l'àmbit de la tramitació parlamentària, sinó amb la gestió i el desplegament de la pròpia llei, efectivament, es van articular programes temporals per tal de poder tenir un grup de persones que atenguessin el desplegament i tot el que significa la gestió de la llei de l'amiant.

El programa temporal compta amb tretze persones de caràcter fix –per tant, que es dedicaran a aquesta tasca–, de les quals sis ja estan seleccionades. Per tant, en fi, s'aniran incorporant les properes setmanes i mesos, però tretze persones d'estructura fixa per tal de poder atendre aquesta qüestió.

Li puc dir també que, malgrat que portem poc temps de vigència de la llei, l'oficina d'erradicació de l'amiant ja està constituïda també. Serà qui anirà absorbint aquestes persones, com li dic, aquest conjunt de tretze, sis de les quals ja estan seleccionades.

S'ha resolt també el certificat de presència o absència d'amiant visible, que s'ha d'emetre en totes les operacions de compravenda i en els lloguers d'immobles des de l'entrada en vigor de la llei. Això era urgent i ja està fet també, malgrat aquests pocs mesos. I, com que encara el reglament no està aprovat, sí que ha calgut acordar un model bàsic i uns criteris homogenis que hem pogut traslladar als notaris, als registradors, als arquitectes, arquitectes tècnics, enginyers i administradors de finques. I aquest consens crec que ha generat també una tranquil·litat o seguretat en el mercat de l'habitatge, que en el seu moment havia generat certa inquietud. Per tant, aquest tema també estaria resolt.

S'han fet o programat sessions informatives també amb el Col·legi d'Arquitectes, arquitectura tècnica de les diferents demarcacions, col·legis d'administradors de finques també, empreses del sector i també oficines comarcals de transició

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

energètica. I aquí, més enllà de les línies o convocatòries que li deia d'urgència o l'ordinària, sí que estem pensant també que, quan hi ha una operació d'implementació de plaques solars fotovoltaiques amb coberta, pugui haver-hi programes conjunts per tal de que, quan això requereix una retirada de fibrociment, pugui ser una convocatòria conjunta que en permeti la retirada, transport i tractament i, a la vegada, la implementació de plaques fotovoltaiques. Per tant, aquesta és una qüestió que també en aquests moments s'està treballant.

Treballem en el futur reglament de la llei, com li he dit. El tràmit de consulta pública s'obrirà aquest mes de novembre. Per tant, en aquests mesos hem anat fent la feina. S'ha migrat i actualitzat el portal amiant.gencat.cat. Es mantenen quatre conjunts de dades obertes i s'ha revisat també el mapa de cobertes de fibrociment, que anirem actualitzant els anys 2027 i l'any 2028.

Totes aquestes actuacions tenen un objectiu comú o una virtut comuna, que és poder consultar, poder comptar i poder auditar. Per tant, ja veu que portem pocs mesos de llei, però la veritat és que crec que s'ha fet bona feina. Segur que en la moció ens presentarà objectius, però crec molt sincerament... Va ser al juliol que..., aquest mes d'agost i aquests mesos, doncs, hem pogut avançar prou.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Respecte al possible conflicte de competència, s'ha referit a set articles de la llei. Com li dic, de manera immediata... Jo li dic sincerament el que he pensat que ha passat i que ha estat un mecanisme habitual de revisió competencial i de dubtes traslladats. En qualsevol cas, el Govern va acordar i va traslladar obrir negociacions per resoldre aquesta controvèrsia, i així ho ha comunicat també el Tribunal Constitucional. El termini per interposar un possible recurs si aquesta negociació, aquesta comissió bilateral no donés els seus fruits, que estic convençuda que sí, és fins al 5 d'abril del 2027. Estem donant suport tècnic als membres de la comissió bilateral que han de defensar la validesa d'aquests articles afectats. I l'hi dic: crec molt sincerament que això en la comissió bilateral quedarà resolt.

No obstant, li vull agrair també, doncs, aquesta mà estesa per part del seu grup parlamentari, que ha fet extensiva, perquè estic convençuda que tots vàrem aprovar aquesta llei amb ple convenciment que complia tot allò legalment establert i que no contravenia cap àmbit competencial ni estatutari, per descomptat, ni constitucional.

Però, en tot cas, li agraeixo i quedo a expenses de l'anàlisi de la seva moció i de la posterior discussió, que, això sí, ja ho tindrem el mes de desembre.

Moltíssimes gràcies.

El president

El tretzè punt de l'ordre del dia és la interpel·lació al Govern sobre el cost de la vida i les desigualtats alimentàries.

Interpel·lació al Govern sobre el cost de la vida i les desigualtats alimentàries

300-00373/15

És presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i per fer-ne l'exposició té la paraula la diputada senyora Montse Bergés i Saura.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, president. Conseller, diputades, diputats... En el passat Ple el diputat i company Jordi Albert li recordava al conseller Sàmper que hi ha massa treballadors i treballadores a Catalunya que se'ls hi fa molt curt el sou i molt llarg el mes. Que, malgrat les bones dades macroeconòmiques i els titulars oficials de conjunt, aquesta suposada bonança no trepitja el terra ni arriba de manera real a les butxaques de les llars catalanes. Al contrari, moltes famílies han vist empitjorar de manera clara i sostinguda el seu benestar material i viuen amb poques expectatives que la situació general pugui millorar a curt termini.

La setmana passada, conseller, l'Institut de Recerca Urbana de Barcelona, Idra, va publicar un informe punter, rigorós i revelador, titulat *Un model econòmic que no arriba a final de mes*, basat en dades oficials i recents i en una àmplia enquesta

Fitxer 056_1PLE30

a 1.850 persones que il·lustra amb una precisió aclaparadora aquesta fractura social profunda. I, més enllà de radiografiar amb nitidesa l'asfíxia financera que pateix la

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

majoria de la ciutadania, l'estudi no es limita a un diagnòstic a partir de l'anàlisi d'aquestes dades de l'enquesta, sinó que inclou un apartat estructurat en quatre blocs d'acció pública globals per recuperar el control dels béns essencials, que són l'habitatge, l'alimentació, l'energia i el benestar, l'estat del benestar. Proposen mesures que demostren que existeixen alternatives sòlides, amb un suport majoritari i transversal a la societat per deixar enrere les receptes neoliberals.

Unes receptes que avui, amb el resultat de les eleccions als Estats Units, han evidenciat que es pot fer i que aquesta tensió que Trump durant els seus mítings no ha pogut evitar treure pit del fet que les coses van millor que mai ja s'ha vist com li ha anat. Hi ha una part de desconnexió amb la realitat, però també de veritat, perquè a ell i als que són com ell, com Trump, avui els hi va «de fàbula» als Estats Units. El preu de l'energia i de l'alimentació és pels núvols, però també ho són els beneficis del capital. I això és el que porta l'economia de l'extrema dreta: empitjorar el benestar material per garantir encara més els beneficis de l'u per cent més ric. I això, no en tinguem cap dubte, és el mateix que succeiria a l'Estat espanyol amb un govern de VOX i PP. I, per tant, farem tot el que estigui a les nostres mans perquè això no passi.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Si analitzem l'evolució recent entre els anys 2015 i 25 al conjunt de l'Estat, la realitat ens mostra un desequilibri estructural absolut que no podem ignorar des de les institucions. Mentre el sou mitjà només ha incrementat un vint-i-cinc per cent, el preu de l'habitatge i dels lloguers s'han disparat d'una manera descontrolada, entre un vuitanta i un vuitanta-sis per cent. I, pel que fa a allò més elemental per a la supervivència diària de qualsevol llar, els aliments, s'han encarit de mitjana un quaranta-cinc per cent. Davant aquesta escalada de preus, les dades de l'enquesta d'IDRA mostren una radiografia social esfereïdora. Només un 12,5 per cent de la població viu amb comoditat i estalvia amb regularitat. Gairebé la meitat de la ciutadania arriba com a molt a cobrir el que és purament bàsic i un setanta-u per cent viu sense cap mena de marge de maniobra financera.

A Catalunya, on comptem amb prop de 3,2 milions de llars, aquesta asfíxia colpeix directament la classe treballadora, convertint la cistella de la compra en un autèntic coll d'ampolla diari. I què és el que amaga realment aquesta pujada desmesurada

del preu dels queviures? Hi ha factors conjunturals i estructurals complexos. Els impactes directes de les guerres en el sector energètic i l'encariment progressiu d'un petroli cada cop més escàs. I és evident que aquesta inflació energètica no es pot afrontar a mitjà termini sense una transició verda ferma que ens faci menys dependents de combustibles fòssils.

No obstant això, i allà on cal posar el focus polític és que aquí hi ha molt més que una simple translació mecànica de costos al consumidor final. Hi ha un aprofitament conscient de la posició de mercat per maximitzar i incrementar obscenament els marges de benefici. I en el seu informe l'IDRA ho explica recorrent al concepte que l'economista Isabella Weber denomina *inflació de venedors*. Els mercats oligopolístics, amb un nombre molt reduït d'actors, aquestes grans empreses, s'imiten mútuament apujant els preus de manera simultània per protegir i inflar els seus marges.

Aquesta tesi no és aïllada. En el seu llibre *La paradoxa del benefici*, el professor ICREA a la UPF Jan Eeckhout demostra amb dades contundents com un augment descontrolat del poder de mercat en un petit nombre de corporacions ha servit per concentrar els guanys de la productivitat en el benefici empresarial en detriment directe dels salaris, passant el marge corporatiu global de l'u per cent al vuit per cent des de 1980.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I, naturalment, aquesta inflació no afecta de la mateixa manera tothom. Ja amb el xoc inflacionari del 2022, la Direcció General d'Anàlisi i Prospectiva del Departament d'Economia apuntava que aquesta pressió es feia sentir amb molta més intensitat en les llars de rendes baixes. Mentre el quintil més pobre va haver de suportar una inflació anual del 8,7 per cent, el cinquè quintil va suportar-ne una del 7,5.

I la classe treballadora destina un percentatge molt més elevat del seu sou a pagar els queviures habituals i pateix de ple aquesta estacionalitat. Les classes mitjanes, per la seva banda, veuen reduït el seu benestar, posposant vacances i millores a la llar. I tal, també, com recordàvem al darrer ple, el 35,5 per cent de la ciutadania no pot fer front a despeses imprevistes i el vint-i-nou per cent no es pot permetre ni una setmana de vacances a l'any.

Les dades de retallades en l'àmbit domèstic són eloqüents. Un seixanta-vuit per cent ha vist reduïda la seva despesa en vacances, un 46,5 per cent en millores a la llar i un trenta-cinc per cent en cultura. Però pitjor encara, n'hi ha que han de retallar en el que és absolutament essencial per a la vida. I així, un trenta-cinc per cent redueix en calefacció o aire condicionat, un vint per cent en menjar saludable i un setze per cent en menjar en general.

La gran majoria de ciutadania viu avui estrenyent-se el cinturó i mirant amb incertesa i temor el dia de demà. Un setanta-dos per cent viu amb la por constant de no poder arribar a final de mes i un setanta-vuit per cent té pànic a no poder estalviar res. Un de cada tres ciutadans tem no tenir prou recursos per a la seva jubilació. I, davant d'aquesta por real, no serveixen de res les desfasades receptes neoliberals que ens posa sobre la taula la dreta i l'extrema dreta. Si la classe treballadora no té marge per estalviar, un sistema de pensions privat només representa pobresa avui i misèria demà, dissenyat exclusivament per engreixar el benefici de la banca. I el que cal és blindar el compromís amb un sistema públic de pensions robust.

Però, tornant al present immediat, veiem que aquests ajustos colpegen de ple la salut de la població a través d'un fenomen conegut com a *baratoflació*. No només s'encareix la cistella global, sinó que ho fan molt més ràpidament els productes més barats respecte als d'alta gamma. Això impacta brutalment el setze per cent de les llars amb menys ingressos, que es veuen obligades a substituir productes frescos i saludables per opcions ultraprocessades més barates i alhora més inflades de preu. I al final s'acaba perdent la salut i el pressupost.

I, si observem el mapa d'actors d'aquest coll d'ampolla, les dades parlen per si soles. Conseller, la producció agrària es troba fortament descentralitzada. A l'Estat espanyol, hi ha més de 900.000 explotacions i a Catalunya unes 48.700, que s'empassen tots els costos sobrevinguts sense cap capacitat real de traslladar-los. La indústria alimentària es concentra en sis grans grups que van acumular 1.281 milions de beneficis el 2024, i la distribució s'agrupa en sis cadenes, amb un resultat brut d'explotació de 7.500 milions d'euros. Davant d'aquesta dinàmica, de res servirà apujar els sous si un noranta per cent d'aquest increment acaba nodrint els marges d'aquests grans oligopolis.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Per tant, cal intervenir amb intel·ligència i ambició. I aquesta intervenció també ha de tenir una dimensió territorial. Projectes com Mercabesòs, a l'Eix Besòs, poden esdevenir una oportunitat per començar a corregir els desequilibris d'un sistema alimentari excessivament concentrat. Parlem d'un territori de més de 600.000 habitants, amb barris on la renda familiar se situa fins a un quaranta-cinc per sota de la mitjana metropolitana i on l'accés a una alimentació fresca i saludable és especialment desigual. És incomprensible que, tenint zones productores tan properes com el Vallès i el Maresme, continuem sense disposar de prou infraestructures intermèdies que connectin directament la nostra pagesia amb el comerç de barri i les famílies.

Per això, conseller, començo formulant-li una primera pregunta i després ho anirem a aprofundir. Davant d'aquesta espiral de la inflació de venedors que asfixia les explotacions agràries i milers de famílies, quines mesures d'intervenció estratègica i suport directe pensa liderar el Govern de la Generalitat per garantir que omplir la nevera deixi de ser un privilegi inassolible?

Gràcies.

El president

Per respondre té la paraula l'honorable senyor Òscar Ordeig i Molist, conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Òscar Ordeig i Molist)

Molt bé, president. Gràcies, diputada. Bona tarda. Una reflexió, jo crec, molt de fons, la que fa, i li agraeixo, a més a més, que aixequem el focus, que aixequem el focus i que ens convidi a tot el que representa per una societat, per Europa, per Catalunya, pels ciutadans, comptar amb una alimentació..., ha parlat potser d'assequible però diríem saludable.

El que diem sempre: l'objectiu de tota la societat en el futur ha de ser una alimentació saludable, sostenible, suficient, segura; com dèiem ara, a uns preus raonables, que sigui motor de desenvolupament rural, que sigui justa. Justa, perquè les persones que tenen menys ingressos puguin també tenir accés a una IGP, a una DOP, a un

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

producte de proximitat, fresc, a dieta mediterrània, gastronomia catalana. Per tant, alerta, jo crec que aquest és un vector que m'agradaria que tots el reivindiquéssim i alhora també veure què és el que hem de fer perquè això sigui així.

Primer de tot, ja que vostè fa aquesta reflexió global i també ha fet algunes referències sobre les eleccions als Estats Units, home, jo crec que el primer que ens hem de preguntar aquí és què fem aquí, per què treballem, quina societat volem a Catalunya o quin món volem. A vegades aquesta pregunta dius «home, fa moltes reflexions espirituals». No, escolti, cap a on anem? Anem al model americà Trump? Anem al model d'alguns països que tenim a Europa? Anem a algunes receptes que s'han vist fracassades i que no paren d'augmentar les desigualtats? El creixement per si mateix no redueix les desigualtats; no fa falta ser un guru de l'economia.

Per tant, l'administració està aquí. La política ha d'estar per posar normes i per, realment, compensar aquestes desigualtats. El que dèiem de la prosperitat compartida que a vegades diu el president. El sector agroalimentari, a la cadena de valor. Primer sector de l'economia, que ho repeteixo mil vegades, de per si –de per si– molt competitiu, que creix molt, de per si no genera una distribució d'aquest benefici a tota la cadena i n'hem parlat, vostè ho ha dit. 48.000 agricultors que també han de participar d'aquest progrés econòmic.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I, per tant, anem a veure quins sectors, quins territoris, quina dimensió, quines inversions, quines lleis, la llei de l'alimentació, quines lleis hem de fer perquè els arrendaments agraris siguin assequibles i no hi hagi especulació, perquè les renovables no afectin a les zones amb cultius més estratègics o més productius, perquè la llei de la cadena alimentària es compleixi. I, per tant, llavors li donaré més detalls.

No negarem que estem en un moment preocupant, preocupant. I ho vull dir. Saben que nosaltres vàrem dir «el 2025 va ser un bon any» de renda agrària, el millor en vint anys. Va ser un bon any d'exportacions. Va ser un bon any de producció. Però portem ara els últims mesos... I no per casualitat, perquè vostè ho ha dit: governs irresponsables que han portat guerres al món, amb morts, amb patiment i, a més a més, amb un encariment de les matèries primeres, o de l'energia o del gasoil.

No hi ha activitat a Catalunya que ho suporti, que sigui rentable, amb un augment del setanta per cent del preu del gasoil dels últims anys. Això és el que estan pagant els agricultors de casa nostra. Ja pots cobrar un bon preu, ja pots produir, que amb un setanta per cent d'augment del gasoil tota la rendibilitat se n'ha anat enlaire. Això ho hem de dir i és així.

Sumat a l'estiu més calorós de la història. Aquí hi ha hagut... he portat aquí... Hem fet ara... Sap que estem negociant amb Taula Agrària a veure com som capaços de donar ajuts per compensar això. Però és que aquí hi ha hagut caigudes de blat de moro del trenta-quatre per cent aquest estiu. Hi ha hagut caigudes del trenta-cinc per cent del preu del raïm respecte de l'any passat. Hi ha hagut caigudes de l'arròs, del preu de l'arròs, del trenta-dos per cent. Hi ha hagut una caiguda per la calor de les pastures –de les pastures– del quaranta-vuit per cent respecte a l'any passat. Per tant, jo crec que aquí... I un IPC, un IPC dels últims des del 2019, un IPC acumulat del vint-i-u per cent.

Pugen els preus, puja l'energia, baixa una calor històrica que ha afectat els cultius i, a més a més, una davallada de preus en determinats..., amb arròs, per exemple, que també ens ha posat en risc la viabilitat de les explotacions. Jo sempre dic «escolteu, aquí hem de fer mesures estructurals i urgents». Mesures estructurals d'accelerar els canvis. Diu «què pensen fer?» Doncs, home, hem d'intentar no dependre tant del petroli, ja ho sabem. I, per tant, hem d'accelerar i avançar perquè els agricultors tinguin energia renovable, energia suficient, renovable i barata, a la seva disposició. Intentar avançar també fertilització. Tenim un problema als fertilitzants. Tenim alternatives a casa nostra de fertilització més barata, més propera? Evidentment que sí.

Avançar, com sap –ja ho sap–, la marca IMPLICAT, que vostès ja l'havien treballat quan estaven a govern. IMPLICAT, una marca de qualitat i també una campanya de sensibilització al consumidor. I ho hem dit moltes vegades i no ens cansarem de dir-ho. Els restaurants de Catalunya han de ser els primers que han de promocionar el producte de proximitat i de casa nostra. De tots nivells. Les escoles i la compra pública que saben... I ara no m'allargaré amb «escolta, tant de bo la llei de l'alimentació ja estigués aprovada». Estem a la recta final. Saben el que costa

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

aprovar una llei, però compra pública de proximitat, que precisament també ens ha d'ajudar, com també la formació alimentària a les escoles, que també l'hem començat.

Per tant, convèncer consumidors –consumidors, consumidors, consumidors– a informar-se, a conèixer. I utilitzar totes les mesures a les escoles, als mitjans de comunicació, amb sèries televisives, amb mitjans, amb programes divulgatius, amb obertura de les explotacions per fer venda directa. Benvinguts a Pagès. Tot l'any ha de ser Benvinguts a Pagès amb venda directa.

Fitxer 056_1PLE31

I aquí hi ha iniciatives, com sap, projectes singulars, projectes cooperatius, projectes molt interessants, mercats de proximitat, mercats municipals, mercats *online*, moltes ajudes públiques per fer organitzacions de productors per fer comercialització conjunta. No s'hi val a dir que tot està fet.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I aquí hi ha una cosa que no estic d'acord amb vostè. Diu: «La indústria». Sap què els hi dic jo als agricultors quan a vegades ens queixem del preu? És clar, el preu ha de ser bo, s'ha de transformar i, per tant, ajuntem-nos a través d'una cooperativa, a través d'organitzacions de productors i projectes de transformació o amb aliances estratègiques. S'ha de fer projectes de transformació alimentària. Avui hi ha tecnologia, i ho saben, hi ha tecnologia per poder-ho fer, i hi ha ajudes per poder-ho tirar endavant, per què t'has de quedar...? Per què s'ha de quedar al marge un tercer quan tu pots fer-ho?

No cal dir que, escolti, tot això és: Ajudem a l'agricultor perquè el preu, perquè es guanyi la vida i perquè el preu de l'aliment quan arriba al punt de venda, doncs, sigui més barat. Per tant, quan algú diu: «Home, ajudem els agricultors», no, perdó, ajudem a que els aliments de Catalunya, de la societat, siguin més barats. Per això volem més recursos pels nostres agricultors, no només perquè gestionen el territori, no només perquè fan que puguem menjar, sinó perquè ho puguem fer amb qualitat

i tenim la dieta mediterrània, patrimoni de la humanitat. S'ha d'invertir. Això no és gratis, s'ha d'invertir.

El clima ha canviat, la geopolítica ha canviat, la tecnologia ha canviat, els joves agricultors que avui es dediquen a l'agricultura han canviat i, per tant, necessitem més recursos, necessitem més reconeixement i necessitem, evidentment, més normes que facilitin –i ho hem parlat moltes vegades també, no m'allargaré aquí– que tirin endavant.

Em diu del tema dels controls: Com ho fem per garantir la prosperitat compartida? Bé, jo ja li he dit, eh? Cent setanta mil... Ho vaig dir a l'anterior vegada que vam parlar: 170 milions d'euros des del juny amb ajudes als agricultors, 1.400 milions d'euros els últims tres anys, des que estic de conseller les ajudes als agricultors del país, 24, 25, 26, 1.400 milions d'euros. Les ajudes ordinàries, que evidentment són recurrents, les extraordinàries. Per tant, la pregunta que ens hem de fer és: Aquests diners, cap a on han d'anar precisament per fer-los més competitius? Jo crec que aquesta també hauria de ser una reflexió. No sempre pensar: Hem de fer més, sinó de dir on hem de posar els esforços.

Jo crec que també el missatge que hem de donar des del Govern: Aquí no es permetrà l'abús en la cadena de valor de la producció d'aliments. Els últims... Per assegurar l'acompliment de la llei de la cadena alimentària, des del 2018, s'han posat 318 infraccions per abús a la cadena alimentària i en el raïm, que ens ha ocupat també aquests dies, doncs, cinquanta expedients oberts que s'estan investigant precisament per no pagar. Cal donar un missatge de que necessitem que els agricultors, els ramaders, els pescadors, es guanyin la vida i pagar un preu just. Perquè al final, si no tenim producte, ni indústria, ni transformació, ni sector agroalimentari, ni gastronomia, ni cuina catalana. Per tant, jo crec que aquí aquest ha de ser el compromís de tots.

I també demà precisament arran de les reunions de la Taula Agrària, es convocarà el codi de bones pràctiques, que també és aquesta taula participada per tota la cadena de valor de l'alimentació, per veure aviam, analitzar també aquestes sancions, analitzar també aquest repartiment dels marges comercials i veure si es pot fer alguna cosa més.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Com que se m'acaba el temps, si li sembla, seguim parlant després de la seva intervenció.

Moltes gràcies.

El president

Per fer la rèplica, té la paraula la diputada senyora Montse Bergés i Saura.

Montse Bergés i Saura

Gràcies. Conseller, sí, ha dit el millor any de la renda agrària, d'exportacions, però jo avui parlava de la ciutadania, del cost de la cistella de la compra. Per tant, tornem a posar el focus en aquest cas, perquè està molt bé fer campanyes sobre gastronomia, molt bé, però avui parlàvem de com fem que la cistella de la compra sigui més assequible i pugui tenir aquests preus justos, tant per al productor com, evidentment, per les persones que han d'omplir la nevera.

Jo crec que ha de posar..., queda en evidència que m'agradaria que la segona resposta em posés el focus més en la ciutadania, en els problemes reals de la ciutadania quan van a fer la compra, no tant ara en els productors, que ja ens han dit les ajudes, etcètera. No són vostès el primer Govern de la Generalitat que ha de fer front a crisis inflacionàries i escenaris complexos. Jo, si vol, li posaré exemples més concrets perquè és el que li demano: Quines mesures més concretes? Que poden ser estructurals, no necessàriament han de ser de xoc. Per exemple, la gratuïtat del tram zero-tres, la del govern republicà, eh?, mesures que es van haver de fer perquè realment arribar a final de mes cada vegada costa més i les famílies necessiten poder tenir aquestes ajudes universals, no?

La rebaixa del transport públic, com el cinquanta per cent de descompte a la T-Mobilitat, la reducció de taxes universitàries, impulsar el pla d'equitat menstrual, lluitar pel control de preus de lloguer i, si anem més a l'àmbit d'agricultura, definir el pla estratègic d'alimentació de Catalunya, que ara vostès han canviat el nom i es diu Estratègia alimentària de Catalunya, on estan recollides ja les accions i les mesures estructurals que es poden fer.

Exemples d'aquest pla estratègic d'alimentació de Catalunya, que són una mica també el que vostè estava dient, de quina manera ho traduïm? Doncs l'impuls

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

COOP, que és la transformació del cooperativisme agroalimentari català per poder ser competitiu, perquè sí, jo no li he donat cap dada... Vostè no hi pot estar d'acord, però li he donat una dada: que hi hagi empreses distribuïdores, que són les que tenen el COOP en el mercat. Això és una dada, no és una opinió. En canvi, aquestes mesures del pla estratègic d'alimentació de Catalunya van en la línia de poder fer aquesta transformació que necessita el sector per poder facilitar que la cadena arribi amb el cost necessari. O l'observatori de costos, que també el va impulsar el Govern republicà i que jo sàpiga, potser me pot donar notícies noves, si s'ha afegit algun altre cultiu per poder després aplicar molt millor la cadena alimentària si tenim els costos de la producció.

En definitiva, el que necessitem són mesures dissenyades per intervenir de manera directa en els mercats i garantir aquest accés universal a allò que és essencial. I torno a fer referència a la teòrica Isabella Weber, que assenyala un concepte clau i absolutament necessari per entendre el moment actual. En això sí que estem d'acord: la necessitat de defensar una economia antifeixista davant l'onada reaccionària global. Per tant, aquesta tesi és que en una economia tan concentrada i oligopolitzada, deixar la resposta exclusivament a lliure mercat genera un conflicte insostenible entre el mercat i la democràcia, entre garantir el benestar material de la majoria o continuar engreixant el benefici privat d'uns pocs.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Per això, defensar la democràcia no n'hi ha prou amb resistir. Cal liderar governs valents, que protegeixin un terra de decència i estableixin sostres clars a l'acumulació. I no parlem de plans soviètics ni de mesures surrealistes, sinó d'estendre iniciatives d'èxit com les aplicades al gas o en l'àmbit internacional, la cistella bàsica a Mèxic, o els supermercats públics municipals impulsats a l'estranger.

Però no cal travessar l'Atlàntic per trobar iniciatives similars. Només cal anar, per exemple, fins a Manresa, on trobem el Supercoop, un supermercat cooperatiu que dona suport a la producció sostenible local. A l'Estat, l'aposta pel programa d'una cistella bàsica universal de vint aliments essencials és damunt de la taula. Però Catalunya no s'ha de resignar ni quedar de braços plegats mentre s'esperen moviments estatals. Un govern ambiciós pot negociar amb les distribuïdores i,

sobretot, pot crear infraestructures públiques de distribució justa que complementin les privades, comprant a un preu just al productor i venent a un preu assequible al consumidor.

I recordem que aquesta reivindicació no és nova ni una proposta sense suport parlamentari. Al darrer Ple de política general d'aquest any, el Parlament ja va aprovar avançar cap a aquesta política. No llegeixo el punt perquè segur que ja el té. Per tant, conseller, no els estem demanant cap ocurrència. Els estem exigint que compleixin allò que el Parlament ja ha aprovat, passar de les resolucions als fets i posar els instruments públics al servei de la pagesia, del comerç de proximitat i de les famílies treballadores.

A la moció intentarem concretar aquests punts que creiem vitals per poder tirar endavant, com per exemple, també li pregunto si tiraran endavant aquesta distribuïdora pública alimentària.

Gràcies.

El president

I per respondre, té la paraula el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Òscar Ordeig i Molist)

Molt bé, gràcies. Ara estava pensant que sempre, quan em fa una interpel·lació, em posa tants temes sobre la taula que llavors dic: Ara quin contesto? I com ho enfoco això, no? Escolteu, jo quan dic jo crec que hi ha una relació directament proporcional entre donar suport a l'agricultor i que llavors els preus..., per aconseguir uns preus assequibles a la ciutadania. Quan jo dic: Escolti, ajudem els agricultors. Com més agricultors hi hagi i com més es guanyin la vida i com més els donem eines per ser competitius, quan dic competitius vol dir, escolti, gastar el mínim possible en químics, gastar el mínim possible en energia o que sigui renovable o que hi hagi venda directa o projecte de transformació. És canviar per guanyar-te la vida, per ser competitiu, evidentment, per donar un producte de qualitat, i això llavors farà que sigui més barat, també, més barat.

Jo vaig a la màxima, que és jo crec que el més interessant també que vostè, en aquesta reflexió també general que feia, escolti, primer, la política pot ajudar o pot perjudicar els ciutadans. I, per tant, i avui la política de l'altra punta del món ens ha perjudicat. Els governs irresponsables de l'altra punta del món ens ha perjudicat. Això ho hem de dir, perquè sembla que això plogui del cel. Una part de les dificultats que estem tenint ara, que és bàsicament el gasoil, i tenim el rendiment econòmic, que els hem calculat de tots els sectors agraris de Catalunya, que ha caigut en picat, tots, gairebé tots, que és ingrés, costos. Tu pots ingressar molt, però si els costos es disparen, llavors això és el sector agroalimentari i la producció d'aliments, molt sensible a les pertorbacions climàtiques o a l'augment del preu del gasoil. Com saben, evidentment, el preu, els preus... Per tant, escolti, bé, n'hem de ser conscients.

I li he dit altres vegades. Jo dic, escolti, anem a posar en positiu. Anem a mirar tot això que estem fent bé. Jo li dic, escolti, la situació és preocupant. Ja li he dit, eh?, a tots nivells. I com no hi posem solució, això anirà a pitjor. I per tant, cistella de la compra més barata, més assequible i més de qualitat. *Cuidado*, eh? Jo crec que ens hem equivocat en aquest país durant molts anys fent només una reflexió sobre «els aliments han de ser barats». Bé, perdoni, hi ha alguna cosa més, no? Han de ser de qualitat, han de ser de proximitat, han de ser frescos, han de ser variats, ha de ser dieta mediterrània, han de ser segurs, no? Segurament a Europa, el lloc del món on hi ha més seguretat alimentària. Ningú hi pensa fins que hi ha un *lío*. Han de ser segurs. Han de ser això que dèiem, motor de desenvolupament econòmic de les zones rurals dels pobles petits, segurament el vector més important.

Per tant, protegir el terreny agrícola? Escolti, jo sempre ho he dit: Tenim menys superfície agrària aquí que a la resta d'Espanya i a la resta d'Europa. Per tant, l'hem de protegir, l'hem de blindar, l'hem d'ajudar. Com menys terreny agrícola, més alts seran els preus, eh? Com menys terreny agrícola, més competència pels preus, per tant, també més pujaran.

Els parcs agraris, estem treballant en una proposta amb la Diputació que jo crec que és fantàstica de posar en valor i les infraestructures al dia dels parcs, els parcs agraris de la província de Barcelona, que haurien de ser tots per posar-los al dia amb

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

les infraestructures, amb els canals de distribució, de comercialització, de transformació que estava dient vostè. Escolti, diu: «Infraestructures públiques». Poden ser públiques, però és que també poden ser privades. Cal estructures comunitàries privades de transformació, de comercialització, de venda directa. És que la venda directa ens portarà també si aquí venen pocs, transformen pocs, doncs, evidentment, el preu el ficaran pocs. Si aquí venen molts, transformen molts, i hi ha molts espais mercats municipals, comerços de proximitat, mercats *online*, hòstia! Doncs igual aquí també hi ha una davallada dels preus. Ara, amb un vint per cent d'inflació, *ojo*! Podem fer això, podem fer-ho, però ens costarà. Ara, escolti, com més pugi la inflació, més haurem d'ajudar, precisament pels ciutadans.

Com el tema de les xarxes que havíem pactat amb vostès, les xarxes antipedra. Entenc que això serveix per garantir l'estabilitat de les produccions i llavors també que el preu no s'enfili. O també el tema de les assegurances, també serveix per això, perquè la gent es guanyi la vida i que llavors, ostres!, doncs, pugui mantenir uns preus de venda raonables.

L'observatori de costos, té tota la raó. Dir que tot va malament és un error i no és veritat. Ho hem de suportar amb dades. Hi ha l'observatori de costos, hi ha els observatoris de la renda agrària. Anem a veure realment on tenim el problema per posar-hi també la solució. I per tant, aquí cap aquí també hem d'anar.

I com vostè ha dit, exemples d'èxit, jo abans n'he dit alguns, vostè n'ha dit uns altres, és que en tenim tants! El que cal fer és no tenir una administració autocràtica o que dirigeixi i que digui tot el que s'ha de fer, sinó anar al país, veure quines iniciatives emprenedores que van en la bona direcció i ajudar-les. I ajudar-les! I posar recursos i posar regulació que faciliti, no al revés, que això a vegades també ens costa.

I re, res més. Espero que ens donaran moltes idees i molts deures amb la moció que faran a continuació. Nosaltres disposats a treballar i a impulsar-ho per anar en aquesta línia. En el fons i en la forma, estem totalment d'acord amb tot el que ha comentat.

Moltes gràcies.

El president

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Moltes gràcies, conseller.

Se suspèn la sessió, que reprendrem demà a les nou del dematí.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT